

2020. január 15., szerda

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2020)0005

Az európai zöld megállapodás

Az Európai Parlament 2020. január 15-i állásfoglalása az európai zöld megállapodásról (2019/2956(RSP))

(2021/C 270/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az európai zöld megállapodásról szóló 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640),
- tekintettel a Bizottság „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című, 2018. november 28-i közleményére (COM(2018)0773) és a közleményt alátámasztó részletes elemzésre,
- tekintettel az EU 2020-ig szóló környezetvédelmi cselekvési programjára és 2050-re vonatkozó jövőképére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményére, annak Kiotói Jegyzőkönyvére, valamint a Párizsi Megállapodásra,
- tekintettel az ENSZ Biológiai Sokféleség Egyezményére,
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és a fenntartható fejlődési célokra,
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség 2019. december 4-i, „Európai környezet – helyzetkép és kilátások 2020-ban” című jelentésére;
- tekintettel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek (IPCC) „Az 1,5 °C-os globális felmelegedés” című különjelentésére, 5. értékelő jelentésére és annak összefoglaló jelentésére, az éghajlatváltozásról és a földhasználatról szóló különjelentésére, valamint a változó éghajlattal összefüggésben az óceánról és a krioszféráról szóló különjelentésére,
- tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Programjának a kibocsátási szakadékról szóló 2019. évi jelentésére, amelyet 2019. november 26-án tettek közzé, valamint a fosszilis tüzelőanyagok termeléséről szóló, 2019. decemberi első összefoglaló jelentésére (a termelési szakadékról szóló 2019. évi jelentés),
- tekintettel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform (IPBES) biológiai sokféleséggel és ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatos 2019. május 31-i globális értékelő jelentéséről szóló összefoglalóra,

2020. január 15., szerda

- tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Programjának erőforrásokkal foglalkozó nemzetközi szakértői testülete által készített, a globális erőforrásokra vonatkozó 2019. évi kilátásokra,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) egyezményeire és ajánlásaira,
- tekintettel az Európa Tanács felülvizsgált Európai Szociális Chartájára,
- tekintettel a szociális jogok európai pillérére,
- tekintettel az UNFCCC részes feleinek 2020 novemberében tartandó 26. konferenciájára, és arra, hogy a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel összhangban az UNFCCC valamennyi részes felének növelnie kell nemzeti szinten meghatározott hozzájárulását,
- tekintettel a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes feleinek 2020. októberben, a kínai Kunmingban rendezendő 15. konferenciájára (COP15), amelyen a feleknek dönteniük kell a biológiai sokféleség csökkenésének megállítását célzó, 2020 utáni globális keretről,
- tekintettel „Az éghajlatváltozás: európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímaselemes gazdaságról a Párizsi Megállapodással összhangban” című, 2019. március 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az ENSZ 2019. évi, Madridban (Spanyolország) tartandó éghajlatváltozási konferenciájáról (COP25) szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2019. december 12-i következtetéseire,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,

A. mivel ez az állásfoglalás a Parlamentnek a Bizottság európai zöld megállapodásról szóló közleményére adott első, átfogó válasza; mivel a Parlament – a zöld megállapodás kidolgozásának előrehaladtával – a konkrét intézkedésekre és szakpolitikai fellépésekre vonatkozó részletesebb állásponttal fog visszatérni, és teljes jogalkotási hatáskörét kihasználva fogja felülvizsgálni és módosítani a Bizottság javaslatait annak biztosítása érdekében, hogy azok támogassák a zöld megállapodás valamennyi célkitűzését;

1. hangsúlyozza, hogy azonnali és ambiciózus fellépésre van szükség az éghajlatváltozás és a környezeti kihívások elleni fellépés, valamint annak érdekében, hogy a globális felmelegedést 1,5° C-ra korlátozzuk, és elkerüljük a biológiai sokféleség jelentős veszteségét; ezért üdvözli a Bizottság európai zöld megállapodásról szóló közleményét; osztja a Bizottság elkötelezettségét az iránt, hogy az Uniót egészségesebb, fenntartható, méltányos, igazságos és virágzó társadalommá alakítsa át, amelynek nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátása nulla; kéri a klímaselemes társadalom legkésőbb 2050-ig való szükségszerű megvalósítását és azt, hogy tegyék ezt európai sikertörténeté;

2. hangsúlyozza, hogy az Európában élő valamennyi ember számára megkülönböztetésmentesen biztosítani kell a biztonságos, tiszta, egészséges és fenntartható környezethez, valamint a stabil éghajlathoz való alapvető jogot, és hogy ezt a jogot ambiciózus szakpolitikák útján kell biztosítani, és teljes mértékben érvényesíthetőnek kell lennie a nemzeti és uniós szintű igazságszolgáltatási rendszeren keresztül;

3. határozottan úgy véli, hogy az európai zöld megállapodásnak elő kell mozdítania egy integrált és tudományos alapokon nyugvó megközelítést, és össze kell fognia valamennyi ágazatot annak érdekében, hogy ugyanazon cél felé terelje azokat; úgy véli, hogy a különböző politikák átfogó szemléletbe való összefogása az európai zöld megállapodás valódi hozzáadott értéke, és ezért azt meg kell erősíteni; úgy véli, hogy a zöld megállapodás az inkluzív és megkülönböztetésmentes társadalmi átmenet katalizátora, amelynek fő célkitűzése a klímaselemesség, a környezetvédelem, a fenntartható erőforrás-felhasználás, valamint a polgárok egészségének és életminőségének biztosítása a bolygó kínálta lehetőségek határain belül;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0217.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0078.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0079.

2020. január 15., szerda

4. hangsúlyozza, hogy a zöld megállapodásnak – a bolygó kínálta lehetőségek határain belül – az új fenntartható növekedésre, a gazdasági lehetőségek megteremtésére, a beruházások ösztönzésére és minőségi munkahelyek létrehozására irányuló európai stratégia középpontjában kell állnia, úgy véli, hogy ez az európai polgárok és vállalatok javát fogja szolgálni és modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdaság kialakulását eredményezi, ahol a gazdasági növekedés független az EU globális ÜHG-kibocsátásától, erőforrás-felhasználásától és a hulladékképződéstől; hangsúlyozza, hogy a zöld megállapodásnak társadalmi fejlődéshez kell vezetnie mindannyiunk jóllétének javítása, a társadalmi egyenlőtlenségek, a tagállamok közötti gazdasági egyenlőtlenségek, valamint a nemek és generációk közötti egyenlőtlenségek csökkentése révén; úgy véli, hogy a méltányos átállásból senkinek és semmilyen területnek nem szabad kimaradnia, és kezelni kell a társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségeket;

5. úgy véli, hogy az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak kell vezérelniük az uniós szakpolitikák kidolgozásának és végrehajtásának folyamatát oly módon, hogy az EU-nak az emberek fejlődését célzó modellje összeegyeztethető legyen a bolygónk egészségének megővésével; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az európai zöld megállapodásnak ötvöznie kell a szociális jogokat, a környezeti integritást, a regionális kohéziót, a fenntarthatóságot és a globálisan versenyképes, időálló iparágakat, amelyek mindenki javát szolgálják;

6. hangsúlyozza, hogy a zöld megállapodásnak egy virágzó, tisztességes, fenntartható és versenyképes gazdaság megteremtésére kell törekednie, amely Európa valamennyi régiójában mindenki számára működőképes; úgy véli, hogy a zöld megállapodásnak gazdasági lehetőségeket és a nemzedékek közötti igazságosságot kell teremtenie; hangsúlyozza a szociális párbeszéd tisztelgésben tartásának és megerősítésének fontosságát minden szinten és minden ágazatban, a méltányos átállás biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a zöld megállapodásban foglalt fellépések és célok tekintetében figyelembe kell venni a nemi dimenziót, ideértve a nemek közötti egyenlőség érvényesítését és a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő intézkedéseket is; újfent hangsúlyozza, hogy a klímasemleges gazdaságra és a fenntartható társadalomra való átállást a szociális jogok európai pillérének végrehajtásával együtt kell megvalósítani, és kitarthat emellett, hogy az európai zöld megállapodás keretében indított minden kezdeményezésnek teljes mértékben összeegyeztethetőnek kell lenni a szociális jogok európai pillérével;

7. hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy az Unió teljesítse a zöld megállapodás célkitűzéseit, jelentős köz- és magánberuházásokat kell mozgósítani, és úgy véli, hogy ez a zöld megállapodás sikerének előfeltétele; úgy véli, hogy az EU-nak biztosítani kell a befektetők hosszú távú biztonságát és a szabályozás kiszámíthatóságát, valamint megfelelő pénzügyi keretet, erőforrásokat és ösztönzőket kell biztosítani a zöld gazdaságra való sikeres, piacvezérelt áttéréshez a pozitív és fenntartható társadalmi, ipari és gazdasági változás érdekében; újfent hangsúlyozza, hogy az európai zöld megállapodásnak Európát a hosszú távú fenntartható növekedés, jólét és jóllét útjára kell állítania, biztosítva, hogy környezetvédelmi, gazdasági és szociális szakpolitikáink kialakítása a méltányos átállást szolgálja;

8. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás és a környezetkárosodás globális kihívások, ezért globális válaszokat igényelnek; hangsúlyozza, hogy az EU-nak ambiciózusnak kell lennie, egyben a világ más régióit is ugyanebbe az irányba kell elmozdítani; hangsúlyozza, hogy az EU globális szinten vezető szerepet játszik a környezetvédelem és az éghajlat-politika terén;

9. javasolja, hogy a zöld megállapodás valamennyi fellépése tudományosan megalapozott megközelítésen, és holisztikus hatásvizsgálatokon alapuljon;

10. elismeri intézményi felelősségét szénlábnyomának csökkentésében; javasolja saját intézkedések elfogadását a kibocsátások csökkentésére, ideértve járműflottájának nulla kibocsátású járművekkel való felváltását is, és sürgősen felhív minden tagállamot, hogy állapodjanak meg egyetlen székhelyben az Európai Parlament számára;

Az EU éghajlat-politikai ambícióinak növelése 2030-ig és 2050-ig

11. úgy véli, hogy a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő elérésére vonatkozó, jogilag kötelező uniós kötelezettségvállalás hatékony eszköz lesz az átmenethez szükséges társadalmi, politikai, gazdasági és technológiai erők mozgósítására; nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az átmenet valamennyi tagállam közös erőfeszítése, és hogy minden tagállamnak hozzá kell járulnia a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő megvalósításához az EU-ban; felhívja a Bizottságot, hogy 2020 márciusáig terjesszen elő egy európai éghajlat-politikai jogszabályra vonatkozó javaslatot;

12. ambiciózus éghajlat-politikai jogszabály megalkotására szólít fel, amely az Unión belül és a gazdaság egészében alkalmazandó, jogilag kötelező erejű célt tűz ki a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás legkésőbb 2050-ig történő elérésére, felszólít továbbá 2030-ra és 2040-re közzéadni uniós célok kitűzésére, melyeket legkésőbb az említett jogszabály társjogalkotók általi elfogadásakor kell véglegesíteni, hatásvizsgálatok és szilárd irányítási keret alapján; hangsúlyozza, hogy az éghajlat-politikai jogszabálynak a rendelkezésre álló legmegbízhatóbb tudományos eredményeket kell tükröznie, azzal

2020. január 15., szerda

a céllal, hogy a globális felmelegedést 1,5 °C-ra korlátozza, úgy véli továbbá, hogy a jogszabályt naprakészen kell tartani, tükrözve az uniós jogi keret alakulását és a Párizsi Megállapodás felülvizsgálati ciklusát; úgy véli, hogy az éghajlat-politikai jogszabálynak konkrét alkalmazkodási elemeket is tartalmaznia kell, nevezetesen elő kell írnia valamennyi tagállam számára, hogy fogadjanak el alkalmazkodási cselekvési terveket;

13. szorgalmazza, hogy az Unió 2030-ra vonatkozó belföldi üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentésére vonatkozó célkitűzést emeljék 55 %-ra az 1990. évi szinthez képest; sürgeti a Bizottságot, hogy e célból a lehető leghamarabb terjesszen elő javaslatot annak érdekében, hogy az Unió jóval a COP26 előtt elfogadhassa ezt a célkitűzést nemzetileg meghatározott, aktualizált hozzájárulásaként; kéri továbbá, hogy ezt követően a célkitűzést építsék be az európai éghajlat-politikai jogszabályba;

14. úgy véli, hogy az EU-nak aktív szerepet kell játszania és határozott vezető szerepet kell vállalnia a COP26 előkészítésében, ahol a részes feleknek fokozniuk kell az éghajlatváltozással kapcsolatos kollektív kötelezettségvállalásaikat, a lehető legambiciózusabb célkitűzéseket tükrözve; ezt szem előtt tartva úgy véli, hogy az EU-nak 2020-ban a lehető leghamarabb megerősített nemzetileg meghatározott hozzájárulásokat kell elfogadnia annak érdekében, hogy a többi nem uniós országot, különösen a nagyobb kibocsátókat ugyanerre ösztönözze; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a szeptemberre tervezett EU–Kína csúcstalálkozót, valamint az EU–Afrika csúcstalálkozót megelőzően meg kell állapodni egy megerősített nemzetileg meghatározott hozzájárulásról;

15. elismeri, hogy a tagállamok eltérő pályákat járhatnak be ahhoz, hogy legkésőbb 2050-ig méltányos és költséghatékony módon elérjék a klímasemlegességet, és elismeri, hogy az országok eltérő kiindulási pontokkal és erőforrásokkal rendelkeznek, és hogy egyes országok gyorsabban haladnak, mint mások, de a zöld gazdaságra való áttérést Európa valamennyi régiója számára gazdasági és társadalmi lehetőségé kell alakítani;

16. hangsúlyozza, hogy a nettó kibocsátást minden gazdasági ágazatban nullához közeli szintre kell csökkenteni annak érdekében, hogy közösen hozzájáruljanak a klímasemlegesség eléréséhez; felhívja a Bizottságot, hogy szükség esetén terjesszen elő hatásvizsgálatokon alapuló javaslatokat az éghajlatváltozás és az energia területére vonatkozó uniós jogalkotási intézkedések 2021 júniusáig történő felülvizsgálata céljából a nagyratörőbb közép- és hosszú távú éghajlat-politikai törekvések megvalósítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az egyéb meglévő uniós jogszabályokban – például a környezettudatos tervezésről szóló irányelvben, a hulladékokkal kapcsolatos uniós jogszabályokban, a körforgásos gazdasággal kapcsolatos intézkedésekben és az F-gázokról szóló rendeletben – rejlő további lehetőségeket is az éghajlat-politikai fellépéshez való hozzájárulás tekintetében; hangsúlyozza továbbá, hogy a természet alapú megoldások segíthetik a tagállamokat az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére és a biológiai sokféleségre vonatkozó célkitűzéseik elérésében, de újfent hangsúlyozza, hogy ezeknek az üvegházhatásúgáz-kibocsátás forrásnál történő csökkentését kell kiegyensúlyozni;

17. úgy véli, hogy az üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó új és ambiciózusabb célkitűzések megkövetelik, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszere (ETS) megfeleljen a célnak; felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb vizsgálja felül a kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló irányelvet, megvizsgálva többek között a lineáris csökkentési tényezőt, az ingyenes kibocsátási egységek kiosztására vonatkozó szabályokat és a szén-dioxid-minimálár esetleges bevezetésének szükségességét;

18. tekintettel az éghajlatváltozással kapcsolatos törekvések terén fennálló globális különbségekre, támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy a WTO-val összeegyeztethető, az importált fogyasztási cikkek karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmust dolgozzon ki; úgy véli, hogy egy ilyen mechanizmus kidolgozása a versenyképes, dekarbonizált uniós gazdaság átfogóbb stratégiájának részét képezi és fenntartja az EU éghajlatváltozással kapcsolatos törekvéseit, ugyanakkor egyenlő versenyfeltételeket biztosít; tudomásul veszi a Bizottság azon véleményét, hogy egy ilyen mechanizmus alternatívát jelenthetne az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerében jelenleg alkalmazott kibocsátásáthelyezési intézkedésekkel szemben; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi kibocsátásáthelyezési intézkedéseket mindaddig nem szabad hatályon kívül helyezni, amíg létre nem jön egy új rendszer, és kéri a Bizottságot, hogy mielőtt bármilyen javaslatot tenne, végezze el a szén-dioxid-kibocsátás határokon történő kiigazítására irányuló mechanizmus lehetséges különböző formáinak mélyreható elemzését az éghajlatváltozással kapcsolatos jogszabályok várhatóan 2021 júniusában esedékes felülvizsgálata előtt; úgy véli továbbá, hogy az importált fogyasztási cikkek karbonintenzitását ellensúlyozó jövőbeli mechanizmusnak fenn kell tartania az éghajlatváltozás elleni küzdelemben élen járó szereplőket célzó gazdasági ösztönzőket, és támogatnia kell az alacsony szén-dioxid-kibocsátású termékek piacát az EU-n belül, valamint biztosítania kell a szén-dioxid-kibocsátás hatékony árazását az EU-ban, ugyanakkor elő kell mozdítania a szén-dioxid-árazást a világ más részein; úgy véli, hogy a mechanizmusnak figyelembe kell vennie az egyes ágazatok sajátosságait, és azt fokozatosan kellene bevezetni a kiválasztott ágazatokban, elkerülve ugyanakkor az indokolatlan adminisztratív többletköltségeket, különösen az európai kvv-k számára;

19. üdvözlí az energiaadó-irányelv környezeti kérdések tekintetében történő felülvizsgálatára irányuló tervezett javaslatot a „szennyező fizet” elv alkalmazása érdekében, figyelembe véve a nemzeti költségvetési politikákat és elkerülve az egyenlőtlenségek növekedését;

2020. január 15., szerda

20. az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó új és ambiciózusabb uniós stratégiát szorgalmaz; emlékeztet arra, hogy az EU-ban és tagállamaiban több erőfeszítésre van szükség az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képesség kialakítása, a megelőzés és a felkészültség terén; hangsúlyozza, hogy mozgósítani kell az alkalmazkodásra irányuló köz- és magánberuházásokat, és felszólít az uniós kiadások valódi szakpolitikai koherenciájára annak érdekében, hogy az alkalmazkodást és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciát valamennyi vonatkozó uniós finanszírozásban kulcsfontosságú kritériumként értékeljék; ugyanakkor úgy véli, hogy a katasztrófamegelőzésnek, -felkészültségnek és -reagálásnak erős szolidaritási eszközt kell képeznie, amely elegendő forrással rendelkezik; felszólít a források következetes és elégséges elosztására az uniós költségvetésben, valamint az uniós polgári védelmi mechanizmus számára biztosított források összevonására;

21. üdvözli azt a bejelentést, hogy a Bizottság egy európai éghajlati paktumot dolgoz ki; hangsúlyozza, hogy az európai éghajlati paktumnak össze kell fognia a polgárokat, a régiókat, a helyi közösségeket, a civil társadalmat, a vállalkozásokat (köztük a kkv-kat) és a szakszervezeteket a klímasemlegességre való átállás aktív résztvevőiként, valódi párbeszéd, valamint átlátható és a szereplőket bevonó folyamatokon kell alapulnia, a szakpolitikák kialakítása, végrehajtása és értékelése során egyaránt; fontosnak tartja az együttműködést az energiaigényes ágazatok érdekelt feleivel és az érintett szociális partnerekkel, különösen a munkaadókkal, a munkavállalókkal, a nem kormányzati szervezetekkel és a tudományos körökkel, a szén-dioxid-semleges gazdaságra való átállás során alkalmazandó fenntartható megoldások kialakítása érdekében;

Tiszta, megfizethető és biztonságos energiával való ellátás

22. kiemeli, hogy az energia központi szerepet játszik a nulla nettó ÜHG-kibocsátású gazdaságra való átállásban, és üdvözli a Bizottság azon célkitűzését, hogy folytassa az energiarendszer szén-dioxid-mentesítését annak érdekében, hogy az EU legkésőbb 2050-ra elérhesse a nulla nettó kibocsátást; kéri, hogy e törekvással összhangban vizsgálják felül a megújuló energiáról szóló irányelvet, és az egyes tagállamok számára jelöljenek ki kötelező nemzeti célokat; üdvözli továbbá az energiahatékonyság prioritásként való kezelését; ezzel összefüggésben felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy valamennyi ágazatban és szakpolitikában alkalmazzák az energiahatékonyság elsődlegességének elvét, amely alapvető fontosságú az EU energiafüggettségének és az energiatermelésből származó kibocsátásoknak a csökkentése szempontjából, miközben helyi munkahelyeket teremt a felújítások terén, és csökkenti a polgárok energiaszámláit; felszólít az energiahatékonyságról szóló irányelv és az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv felülvizsgálatára az EU fokozott éghajlat-politikai törekvéseinek megfelelően, valamint végrehajtásuk megerősítésére kötelező nemzeti célkitűzések révén, különös figyelmet fordítva a kiszolgáltatott polgárokra, figyelembe véve ugyanakkor az érintett ágazatok szempontjából a gazdasági kiszámíthatóság szükségességét is;

23. hangsúlyozza, hogy a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez elengedhetetlen a nemzeti és uniós szintű végrehajtás; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervek teljes mértékben összhangban legyenek az EU célkitűzéseivel; emlékeztet arra, hogy az uniós éghajlat- és energiapolitikai kereten belül a tagállamok hatáskörébe tartozik, hogy saját energiaszerkezetükről döntsenek;

24. hangsúlyozza, hogy az EU éghajlati és fenntarthatósági céljainak elérése érdekében minden ágazatnak növelnie kell a megújuló energia használatát és fokozatosan ki kell vezetnie a fosszilis tüzelőanyagokat; a transzeurópai energia-hálózatokra (TEN-E) vonatkozó iránymutatások felülvizsgálatát szorgalmazza a közös érdekű projektek következő listájának elfogadása előtt annak érdekében, hogy a jogi keret összhangba kerüljön az intelligens hálózatok kiépítésének prioritásával, valamint megelőzve a magas szén-dioxid-kibocsátással járó kényszerű befektetéseket; hangsúlyozza, hogy az uniós energiaklaszterekkel kapcsolatban stratégiai megközelítést kell követni, kihasználva a fenntartható energiaforrásokba történő, leghatékonyabb beruházások előnyeit; üdvözli ezért a tengeri szélenergia-stratégiára vonatkozó bejelentést; úgy véli, hogy az uniós politikáknak kifejezetten az innováció ösztönzésére, valamint a fenntartható energiatárolás és a zöld hidrogén fokozottabb alkalmazására kell irányulniuk; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az olyan energiaforrások használata, mint például a földgáz, csak átmeneti jellegű legyen, tekintettel arra a célkitűzésre, hogy legkésőbb 2050-ig megvalósuljon a klímasemlegesség;

25. hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú egy jól működő, teljes mértékben integrált, fogyasztóközpontú és versenyképes európai energiapiac biztosítása; hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló összeköttetések fontos szerepet játszanak a teljes mértékben integrált energiapiac kialakításában; üdvözli azt a bejelentést, hogy a Bizottság 2020 közepéig intézkedéseket fog javasolni az intelligens integrációra vonatkozóan, és hangsúlyozza, hogy az uniós energiapiac további integrációja fontos szerepet fog játszani az energiaellátás biztonságának fokozásában és a nulla nettó ÜHG-kibocsátású gazdaság megvalósításában; kiemeli, hogy a tagállamok közötti regionális együttműködés megerősítése és fokozása érdekében az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynökségének megfelelő finanszírozására van szükség;

26. ragaszkodik ahhoz, hogy az Unióban és az egyes tagállamokban mielőbb, legkésőbb 2020-ig vezessék ki a fosszilis tüzelőanyagok közvetlen és közvetett támogatását;

2020. január 15., szerda

27. üdvözlí a köz- és magánépületek bejelentett felújítási hullámát, és ösztönzi, hogy az alacsony jövedelmű háztartások megsegítése érdekében összpontosítsanak az iskolák és kórházak felújítására, valamint a szociális lakásokra és a bérlakásokra; hangsúlyozza, hogy a meglévő épületállományt közel nulla energiaigényű épületekké kell átalakítani annak érdekében, hogy legkésőbb 2050-ig megvalósuljon a szén-dioxid-semlegesség; hangsúlyozza, hogy az építőipari ágazat jelentős energiamegtakarítási potenciállal és a megújuló energia helyszíni előállításának lehetőségével rendelkezik, ami fellendítheti a foglalkoztatást és segítheti a kkv-k terjeszkedését; úgy véli, hogy elengedhetetlenül fontos egy intelligens és előrettekintő jogalkotási keret kidolgozása; üdvözlí ezért a felújítást gátló nemzeti szabályozási akadályok mérséklésére irányuló javaslatokat és az építési termékekről szóló rendelet felülvizsgálatát; felszólít a tagállamok középületek felújítására vonatkozó kötelezettségeinek az energiahatékonysági irányelvvel összhangban történő szigorú végrehajtására; ösztönzi a faépítkezést és az ökológiai építőanyagok használatának előmozdítását;

28. hangsúlyozza, hogy az energetikai átállásnak társadalmilag fenntarthatónak kell lennie, és nem szabad súlyosbítania az energiaszegénységet, és üdvözlí a Bizottság e melletti elkötelezettségét; úgy véli, hogy az energiaszegénység ellen küzdő közösségeknek rendelkezniük kell a szükséges eszközökkel ahhoz, hogy az oktatás, tanácsadási szolgáltatások és a hosszú távú beruházások ösztönzése révén részt vehessenek a zöld gazdaságra való áttérésben; felhív célzott fellépések végrehajtására a tagállamokkal való szoros együttműködésben, valamint a bevált gyakorlatok megosztására az energiaszegénység mérséklése és az energiahatékonysági fejújításokat célzó finanszírozási eszközökhöz való hozzáférés támogatása érdekében; úgy véli, hogy az energiahatékonysági felújítások költségeit nem az alacsony jövedelmű háztartásoknak kellene viselniük; kiemeli továbbá a távfűtésnek a megfizethető energia biztosításában játszott szerepét;

29. általánosságban támogatja a piaci alapú intézkedésekre irányuló elképzelést mint az éghajlat-politikai célkitűzések elérésének egyik eszközét; ugyanakkor fenntartásainak ad hangot az épületekből származó kibocsátásoknak az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerébe való esetleges beépítésével kapcsolatban, mivel az a közfellépésre háruló felelősség csökkenéséhez, és magasabb energiaszámlákhoz vezethetne a bérlők és a lakástulajdonosok számára; úgy véli, hogy minden ilyen intézkedés további elemzést igényelne;

Az ipar mozgósítása a tiszta és körforgásos gazdaság érdekében

30. az EU-ban legkésőbb 2050-ig megvalósuló, a szén-dioxid-semleges, rendkívül erőforrás-hatékony és versenyképes ipari bázisra való átállást kulcsfontosságú kihívásnak és lehetőségnek tekinti, és üdvözlí azt a bejelentést, miszerint a Bizottság 2020 márciusában új ipari stratégiát, valamint kkv-stratégiát terjeszt elő; hangsúlyozza, hogy az ipari versenyképesség és az éghajlat-politika kölcsönösen erősítik egymást, és hogy az innovatív és klímasemleges újraiparosítás helyi munkahelyeket fog teremteni és biztosítani fogja az európai gazdaság versenyképességét;

31. hangsúlyozza, hogy az ipari stratégiának a gazdaságilag életképes és fenntartható termékek, folyamatok és üzleti modellek értékláncainak ösztönzésére kell összpontosítania, amelyek célja a klímasemlegesség, az erőforrás-hatékony, a körforgásos jelleg és a nem toxikus környezet kialakítása, a nemzetközi versenyképesség fenntartása és fejlesztése, valamint az európai iparágak delokalizációjának elkerülése mellet; egyetért a Bizottsággal abban, hogy bizonyos energiaigényes iparágak (például az acélipar, a vegyipar és a cementgyártás) elengedhetetlenek az európai gazdaság számára, ugyanakkor alapvető fontosságú ezen iparágak korszerűsítése és dekarbonizációja;

32. arra kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa az átalakulás során a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót, kiemelt figyelmet fordítva a legkedvezőtlenebb helyzetű régiókra, az ipari átalakulás által érintett térségekre (elsősorban a szénbányászati régiókra és a szénigényes iparágaktól függő területekre, például az acélgyártásra), valamint a ritkán lakott és a környezeti szempontból sérülékeny területekre, mint amilyenek a szigetek és a hegyvidéki régiók;

33. hangsúlyozza, hogy az ipari és a kkv-stratégiáknak egyértelmű ütemterveket kell meghatározniuk az innovációra és a forradalmi technológiák alkalmazására irányuló átfogó ösztönzők biztosítására, áttörést jelentő technológiák alkalmazására és új, fenntartható üzleti modellekre, valamint az összes szükségtelen szabályozási teher megszüntetésére; felszólít az éghajlatváltozás elleni küzdelem és az erőforrások biztosítása terén élen járó szereplők uniós támogatására egy olyan technológiailag semleges megközelítés révén, amely összhangban van a rendelkezésre álló legmegbízhatóbb tudományos eredményekkel és az EU hosszú távú éghajlat- és környezetvédelmi célkitűzéseivel; hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi szempontból biztonságos szén-dioxid-leválasztás és -tárolás fontos szerepet játszik a nehézipar klímasemlegessé tételében, mivel ebben az ágazatban nem állnak rendelkezésre közvetlen kibocsátáscsökkentési lehetőségek;

34. emlékeztet arra, hogy a digitális technológiák alapvető szerepet játszanak a zöld gazdaságra való áttérés támogatásában, például az erőforrás- és energiahatékonyság javítása, jobb környezetvédelmi nyomon követés, továbbá az átvitel és elosztás, valamint az intelligens alkalmazások teljes körű digitalizációjának éghajlatira gyakorolt kedvező hatásai

2020. január 15., szerda

révén; úgy véli, hogy az ipari stratégiának a javaslatnak megfelelően integrálnia kell a zöld és digitális átalakulásokat, illetve azokat az akadályokat is, amelyek gátolják a digitális technológiákban rejlő lehetőségek teljes kiaknázását; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozza ki az innovatív digitális technológiák kiépítésére és finanszírozására irányuló stratégiákat; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy javítani kell a digitális ágazat energiahatékonyságát és a körforgásos gazdaság teljesítményét is, és üdvözli a Bizottság e tekintetben tett kötelezettségvállalásait; kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki módszertant a digitális technológiák növekvő környezeti hatásának nyomon követésére és számszerűsítésére anélkül, hogy ez szükségtelen adminisztratív terhekkel járna;

35. hangsúlyozza, hogy az ipari stratégiának megfelelően figyelembe kell vennie az energetikai átállás és a munkaerőre gyakorolt hatásokat, valamint a munkavállalók átképzését és továbbképzését is; felszólítja a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg e stratégia regionális dimenzióját, hogy senki és egyetlen régió se maradjon le; újfent hangsúlyozza, hogy a stratégiának magában kell foglalnia egy olyan szociális párbeszédet, amelyben a munkavállalók teljes mértékben részt vesznek;

36. a körforgásos gazdaságra vonatkozó ambíciózus cselekvési tervet szorgalmaz, amelyeknek az uniós termelés és fogyasztás teljes környezeti és erőforrás-lábnomának csökkentésére kell irányulniuk, ugyanakkor erőteljes ösztönzőket kell biztosítaniuk az innováció, a fenntartható vállalkozások és piacok, valamint az éghajlatsemleges és nem toxikus körforgásos termékek számára, elsődleges prioritásnak tekintve az erőforrás-hatékonyságot, a zéró környezetszennyezést és a hulladékkezelés megelőzését; kiemeli az éghajlat-politika és a körforgásos gazdaság közötti erős szinergiákat, különösen az energia- és szén-dioxid-intenzív iparágakban; egy uniós szintű, az erőforrás-hatékonyságra vonatkozó cél meghatározását szorgalmazza;

37. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon célkitűzéseket az elkülönített gyűjtésre, a hulladékcsökkentésre, az újrahasználatra és az újrafeldolgozásra, valamint egyéb konkrét intézkedésekre, például a kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozóan az olyan kiemelt területeken, mint a kereskedelmi hulladék, a textiltermékek, a műanyagok, az elektronika, az építőipar és az élelmiszerek; sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki intézkedéseket az újrafeldolgozott anyagok európai piacának támogatására, beleértve a közös minőségi szabványokat, valamint a kiemelt ágazatokban a visszanyert anyagok felhasználására vonatkozó kötelező célokat, amennyiben ez megvalósítható; hangsúlyozza a toxikus anyagoktól mentes anyagciklusok fejlesztésének, a különös aggodalomra okot adó anyagok helyettesítése fokozásának, valamint a nem toxikus termékek kifejlesztésére irányuló kutatás és innováció előmozdításának fontosságát; felhívja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra olyan intézkedéseket, amelyek az EU-ban tiltott anyagokat vagy összetevőket tartalmazó importált termékekkel foglalkoznak, és úgy véli, hogy ezeket újrafeldolgozási tevékenységek révén ne lehessen újra bevezetni a fogyasztási cikkek uniós piacára;

38. támogatja a fenntartható termékekre vonatkozó szakpolitikai intézkedéseket, többek között a környezettudatos tervezés hatályának kiterjesztését a termékeket tartósabbá, javíthatóvá, újrafelhasználhatóvá és újrafeldolgozhatóvá tevő jogszabályokkal, valamint a környezettudatos tervezésre vonatkozó, 2020-tól kezdődő erőteljes munkaprogramot, amely az okostelefonokra és más új informatikai berendezésekre is kiterjed; kéri a javításhoz való jogra, a tervezett elavulás megszüntetésére, valamint a mobil informatikai eszközök egységes töltőire vonatkozó jogalkotási javaslatok benyújtását; támogatja a Bizottság jogalkotási javaslatokra vonatkozó terveit annak érdekében, hogy biztonságos, körforgásos és fenntartható akkumulátor-értékláncot biztosítson valamennyi akkumulátor számára, és elvárja, hogy ez a javaslat tartalmazzon legalább a környezettudatos tervezésre, az újrahasználatra és az újrafeldolgozásra, valamint a fenntartható és társadalmilag felelős beszerzésre vonatkozó intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy erős és fenntartható akkumulátor- és tárolási klasztert kell létrehozni Európában; hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani a helyi fogyasztást és termelést a hulladék mennyiségének csökkentése, újrafelhasználása, újrafeldolgozása és javítása elvei alapján, meg kell szüntetni a tervezett elavulási üzleti stratégiákat, amelyek értelmében a termékeket úgy tervezik, hogy rövid élettartamúak legyenek és le kelljen azokat cserélni, valamint kiemeli, hogy a fogyasztást a bolygó korlátaihoz kell igazítani; úgy véli, hogy az informatikai szolgáltatások javításához és folyamatos támogatásához való jog elengedhetetlen a fenntartható fogyasztás megvalósításához; kéri, hogy ezeket a jogokat foglalják bele az uniós jogba;

39. sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza a műanyagszennyezés elleni uniós intézkedéseket, különösen a tengeri környezetben, és felszólít az egyszer használatos műanyagtermékek szélesebb körű korlátozására és helyettesítésére; támogatja a túlcsomagolás kezelésére és annak biztosítására irányuló jogszabályok kidolgozását, hogy legkésőbb 2030-ig – az élelmiszer-biztonság garantálása mellett – ne lehessen engedélyezni az uniós piacon egyetlen olyan csomagolást sem, amely nem újrahasználatos vagy gazdaságilag életképes módon nem újrafeldolgozható; intézkedéseket szorgalmaz a betétdíjas rendszerek határokon átnyúló összehangolása céljából; sürgeti a Bizottságot, hogy átfogó módon lépjen fel a mikroműanyagokkal szemben, többek között a szándékosan hozzáadott mikroműanyagok átfogó kivezetésének elfogadása, valamint a műanyagok nem szándékos, például textiltermékekből, gumiabroncsokból és műanyag granulátumokból történő kibocsátása elleni új intézkedések, köztük szabályozási intézkedések révén; megjegyzi, hogy a Bizottság szabályozási keretet kíván kidolgozni a biológiailag lebomló és bioalapú műanyagokra vonatkozóan; hangsúlyozza a teljesen körforgásos műanyaggazdaság fontosságát;

2020. január 15., szerda

40. felszólít a fenntartható termékek iránti kereslet növelése érdekében a zöld uniós egységes piac olyan konkrét rendelkezések útján történő létrehozására, mint például a zöld közbeszerzés alkalmazásának kiterjesztése; üdvözli e tekintetben a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy további jogszabályokat és iránymutatásokat javasol a zöld közbeszerzésre vonatkozóan; felszólít arra, hogy az uniós intézmények beszerzései járjanak elől jó példával; hangsúlyozza továbbá, hogy felül kell vizsgálni és frissíteni kell az uniós közbeszerzési szabályokat annak érdekében, hogy valóban egyenlő versenyfeltételeket lehessen biztosítani az uniós vállalkozások számára, különös tekintettel azokra, amelyek fenntartható termékeket állítanak elő vagy fenntartható szolgáltatásokat nyújtanak például a tömegközlekedés területén;

41. hangsúlyozza az öntudatos és jól tájékozott fogyasztók fontosságát; olyan intézkedésekre szólít fel, amelyek biztosítják, hogy a fogyasztók megbízható adatokon és a fogyasztók körében végzett kutatáson alapuló, átlátható, összehasonlítható és harmonizált termékinformációkkal rendelkezzenek – többek között a termékek címkézése révén – annak érdekében, hogy egészségesebb és fenntarthatóbb döntéseket hozhassanak, és tájékoztatást kapjanak a termékek tartósságáról és javíthatóságáról, valamint környezeti lábnyomáról; hangsúlyozza, hogy olyan hatékony, könnyen érthető és érvényesíthető jogorvoslati lehetőségeket kell biztosítani a fogyasztók számára, amelyek figyelembe veszik a fenntarthatósági szempontokat, és amelyek előnyben részesítik az újrafelhasználást vagy javítást a nem megfelelően működő termékek leselejtezésével szemben;

42. úgy véli, hogy a fenntartható forrásból származó megújuló anyagok fontos szerepet fognak játszani a klímasemleges gazdaságra való átállásban, és hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell a fenntartható biogazdaság fejlesztésére irányuló beruházásokat, ahol a fosszilis energiahordozókat intenzíven használó anyagokat megújuló és bioalapú anyagokkal helyettesítik például az épületekben, a textiliparban, a vegyipari termékekben, a csomagolásokban, a hajógyártásban és – a fenntarthatóság biztosíthatósága esetén – az energiatermelésben; hangsúlyozza, hogy ezt fenntartható és az ökológiai korlátokat tiszteletben tartó módon kell megvalósítani; kiemeli a biogazdaságban rejlő lehetőségeket arra, hogy új zöld munkahelyeket teremtsenek – többek között az EU vidéki területein is –, és ösztönözzék az innovációt; felszólít az olyan fenntartható biogazdasági megoldásokkal kapcsolatos kutatás és innováció támogatására, amelyeknek figyelembe kell venniük az egyedülálló biológiai sokféleséget és ökoszisztémák védelmének szükségességét; felszólít az uniós biogazdasági stratégia hatékony végrehajtására az európai zöld megállapodás részeként;

A fenntartható és intelligens mobilitásra való áttérés felgyorsítása

43. üdvözli a fenntartható és intelligens mobilitásra vonatkozó, küszöbön álló stratégiát, és egyetért a Bizottsággal abban, hogy – a klímasemleges gazdaság megvalósításának célkitűzésével összhangban – valamennyi közlekedési módnak (közúti, vasúti, légi és vízi közlekedés) hozzá kell járulnia a közlekedési ágazat dekarbonizációjához, ugyanakkor elismeri, hogy ez egyszerre jelent kihívást és lehetőséget; támogatja a szennyező fizet elv alkalmazását; hosszú távú, holisztikus stratégiát szorgalmaz az igazságos átmenet érdekében, amely figyelembe veszi a közlekedési ágazatnak az uniós gazdasághoz való hozzájárulását, a magas szintű megfizethető és hozzáférhető közlekedési összeköttetés biztosításának szükségességét, valamint szociális szempontokat és a munkavállalói jogok védelmét;

44. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a hatékonyság növelése és a kibocsátások csökkentése érdekében ösztönözzék a multimodális közlekedést; úgy véli azonban, hogy a multimodalitást csak konkrét jogalkotási javaslatok révén lehet a legjobban elérni; üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy olyan intézkedéseket javasoljon, amelyek növelik a közúti, vasúti és belvízi utak közötti összekapcsolhatóságot, ami valódi modális váltáshoz vezet; felszólít az uniós vasúti hálózatok összekapcsolására irányuló beruházások fokozására és támogatására annak érdekében, hogy a vasúti tömegközlekedéshez Uniós-szerte egyenlő módon hozzáférhetővé és vonzóvá váljon; hangsúlyozza, hogy az egységes európai vasúti térség a modális váltás előfeltétele, és felszólítja a Bizottságot, hogy 2020 végéig terjesszen elő stratégiát, majd pedig konkrét jogalkotási javaslatokat a belső piac szétöredezettségének megszüntetése érdekében;

45. hangsúlyozza, hogy a kibocsátásmentes vízi közlekedés kulcsfontosságú a fenntartható multimodális közlekedés fejlesztéséhez; sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozza ki a belvízi utakra vonatkozó szabályok összehangolt uniós keretét; kéri a Bizottságot, hogy aktívan támogassa az intermodalitás belvízi szegmensét, különösen a nemzeti vízi utak határokon átnyúló hálózatait, amelyeket javítani kell;

46. megismétli, hogy az egységes európai égbolt képes jelentős költségek nélkül csökkenteni a légi közlekedésből származó kibocsátásokat, de önmagában nem fogja jelentős mértékben és az EU hosszú távú célkitűzésének megfelelően csökkenteni a légi közlekedésből származó kibocsátásokat; felszólít a légi közlekedés szén-dioxid-mentesítésének egyértelmű, technológiai megoldásokon, infrastruktúrán, a fenntartható alternatív üzemanyagokra és a hatékony működésre vonatkozó követelményeken, valamint a modális váltás ösztönzőin alapuló szabályozási ütemtervének kidolgozására;

2020. január 15., szerda

47. üdvözli a Bizottság javaslatát, hogy a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású közúti járművek és hajók használatának mihamarabbi elterjesztése érdekében felülvizsgálja az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájáról szóló irányelvet és a transzeurópai közlekedési hálózatra (TEN-T) vonatkozó rendeletet; üdvözli az elektromos járművek töltési infrastruktúrájának növelésére történő összpontosítást; mindazonáltal átfogóbb városi mobilitási terv készítésére szólít fel a torlódások csökkentése és a városok és települések élhetőségének javítása érdekében például a kibocsátásmentes tömegközlekedés, valamint a kerékpáros és gyalogos infrastruktúra – különösen a városi területeken történő – támogatása révén;

48. úgy véli, hogy alapvető fontosságú a kibocsátásmentes mobilitást szolgáló megfelelő infrastruktúra kifejlesztésére irányuló elegendő beruházás biztosítása, és hogy minden vonatkozó uniós alapot (Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz, InvestEU stb.) és az Európai Beruházási Bank (EBB) közlekedési hitelezését ehhez kell igazítani; felhívja a tagállamokat, hogy kötelezzék el magukat a megfelelő finanszírozás mellett, és gyorsítsák fel az innovatív stratégiák, a töltési infrastruktúra és az alternatív üzemanyagok bevezetésének ütemét; úgy véli, hogy a közlekedési adókból és díjakból származó bevételeket az átállás támogatására kell elkülöníteni annak érdekében, hogy társadalmilag elfogadhatóbbá tegyék ezeket a költségeket; üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy intelligens forgalomirányítási rendszereket és mobilitási szolgáltatási megoldásokat fejlesszenek ki, különösen a városi területeken; felhívja a Bizottságot, hogy Európa-szerte támogassa az innovatív alkalmazások, új technológiák, új üzleti modellek és új, kialakulóban lévő és innovatív mobilitási rendszerek kifejlesztését; sürgeti a Bizottságot, hogy gyakorlati tapasztalataik és szakértelmük felhasználásával vonja be a városokat a jövőbeli mobilitási politikák uniós szintű végrehajtásáról szóló vitába;

49. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy a tengeri ágazatot is bevonja a kibocsátáskereskedelmi rendszerbe; hangsúlyozza, hogy az EU-nak mind nemzetközi, mind uniós szinten védenie kell az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló magas szintű törekvéseket a tengeri ágazatban, miközben az új uniós intézkedések nem áshatják alá az uniós lobogó alatt közlekedő hajók nemzetközi versenyképességét; úgy véli, hogy az iparra vonatkozó kettős szabályozás elkerülése érdekében az uniós és nemzetközi intézkedéseknek együtt kell járniuk, és hogy a globális szintű fellépés vagy annak hiánya nem korlátozhatja az EU-t abban, hogy ambiciózusabb intézkedéseket hajtson végre az Unión belül; hangsúlyozza továbbá, hogy a nehéz fűtőolaj használatától eltávolodó intézkedésekre, valamint sürgős beruházásokra van szükség a hajózási ágazat szén-dioxid-mentesítését célzó új technológiákra irányuló kutatás és a kibocsátásmentes és zöld hajók fejlesztése terén;

50. támogatja a légi közlekedési ágazat kibocsátásainak csökkentésére javasolt intézkedéseket és a kibocsátáskereskedelmi rendszernek az EU éghajlat-politikai törekvéseivel összhangban történő megerősítését, valamint a légitársaságok részére az EU-n belüli járatok tekintetében térítésmentesen kiosztott kibocsátási egységek kivezetését; felszólítja ugyanakkor a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden tőlük telhető a nemzetközi légi közlekedésben alkalmazandó kibocsátáskompenzációs és -csökkentési rendszer (CORSIA) megerősítése és annak támogatása érdekében, hogy a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) hosszú távú célt fogadjon el az ágazaton belüli kibocsátások csökkentése érdekében, megőrizve ugyanakkor az EU jogalkotási autonómiáját az ETS-irányelv végrehajtása során; hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament és a Tanács mint társjogalkotók jelentik az egyetlen intézményt, amely dönthet az ETS-irányelv bármely leendő módosításának kérdésében; hangsúlyozza, hogy az ETS-irányelv bármilyen módosítására csak akkor kerülhet sor, ha az összhangban van az EU ÜHG-kibocsátás csökkentésére irányuló és a teljes gazdaságára kiterjedő kötelezettségvállalással;

51. hangsúlyozza a különböző közlekedési módok közötti egyenlő versenyfeltételek biztosításának fontosságát; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy az energiaadó-irányelv felülvizsgálatával összefüggésben tegyen összehangolt intézkedésekre irányuló javaslatokat a légi és tengeri közlekedésben használt üzemanyagokra vonatkozó tagállami adómentességek megszüntetése érdekében, elkerülve ugyanakkor a nem szándékolt negatív környezeti, gazdasági és társadalmi következményeket;

52. várakozással tekint a belső égésű motorral felszerelt járművekre vonatkozó szigorúbb légszennyezőanyag-kibocsátási előírásokra (Euro 7), valamint a személygépkocsikra és kisteherautókra, valamint tehergépjárművekre vonatkozó felülvizsgált szén-dioxid-kibocsátási előírásokra irányuló, küszöbön álló bizottsági javaslatok elé, amelyek 2025-től a kibocsátásmentes mobilitás felé vezető utat biztosítják; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki életciklus-értékelési módszereket; emlékeztet a „Tiszta bolygót mindenkinek: Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című bizottsági közleményhez csatolt részletes elemzés eredményére, amely szerint az uniós piacon forgalomba hozott valamennyi új autónak 2040-től nulla kibocsátásúnak kell lennie a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésére vonatkozó forgatókönyvek keretében, és e fejlődés támogatása érdekében koherens szakpolitikai keretet és átállási rendszereket szorgalmaz; megjegyzi, hogy felül kell vizsgálni a hatályos szabályokat annak érdekében, hogy az élen járó országok nemzeti szinten szigorúbb intézkedéseket alkalmazzassanak, amennyiben a tagállamok így döntenek;

2020. január 15., szerda

53. üdvözlí a Bizottságnak a tengeri közlekedésből és a légi közlekedésből származó levegőszennyezés kezelésére irányuló terveit, beleértve a legszennyezőbb hajók uniós kikötőkbe való bejutásának szabályozását, valamint a kikötőkben tartózkodó hajók által okozott szennyezés elleni szabályozói fellépést; hangsúlyozza a megújuló energiát felhasználó nulla kibocsátású kikötők fejlesztésének fontosságát; hangsúlyozza, hogy a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi egyezmény (MARPOL) szerinti új kibocsátás-ellenőrzési területek kialakítása és a hajózás sebességének csökkentése megfelelő, könnyen megvalósítható megoldás a kibocsátások csökkentésére;

54. tudomásul veszi a Bizottság arra irányuló terveit, hogy az európai kibocsátáskereskedelmet a közúti közlekedésből származó kibocsátásokra is kiterjessze; elutasítja ezen ágazatok közvetlen felvételét az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerébe és bármilyen párhuzamos rendszer létrehozását; nyomatékosan hangsúlyozza, hogy semmilyen árazási rendszernek nem szabad felváltania vagy gyengítenie a személygépkocsikra és teherautókra vonatkozó meglévő vagy jövőbeli CO₂-szabványokat, és nem róhat további terheket közvetlenül a fogyasztókra;

A termelőtől a fogyasztóig: méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszer kialakítása

55. üdvözlí a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a mezőgazdasági termelők, halászok és halásznők tisztességes megélhetésének és a mezőgazdasági ágazat versenyképességének biztosítása mellett a fenntarthatóbb élelmiszer-politika megvalósítása érdekében a termelőtől a fogyasztóig tartó stratégiát terjeszt elő 2020-ig az éghajlatváltozás kezelésére, a környezet védelmére és a biológiai sokféleség megőrzésére irányuló erőfeszítések egyesítésével, azzal a céllal, hogy az európaiak megfizethető, jó minőségű és fenntartható élelmiszerekhez jussanak; úgy véli, hogy a közös agrárpolitikának (KAP) maradéktalanul összhangban kell állnia az EU éghajlattal és biodiverzitással kapcsolatos fokozott törekvéseivel; üdvözlí továbbá a Bizottság annak biztosítására irányuló kötelezettségvállalását, hogy az európai élelmiszer a fenntarthatóság globális mércéjévé váljon; felszólítja a Bizottságot, hogy használja fel a „termelőtől a fogyasztóig” stratégiát a fenntartható és versenyképes élelmiszerrendszerekre vonatkozó, valóban hosszú távú elképzelés kialakítására, miközben előmozdítja az uniós termelési előírások kölcsönösségét a kereskedelmi megállapodásokban;

56. kiemeli, hogy a fenntartható mezőgazdaság és mezőgazdasági termelők fontos szerepet játszanak majd az európai zöld megállapodással kapcsolatos kihívások leküzdésében; hangsúlyozza az éghajlat-politikához való hozzájárulást, a körforgásos gazdaság, a biológiai sokféleség fokozása, valamint a megújuló nyersanyagok fenntartható használatának előmozdítása terén az európai mezőgazdaság és az abban rejlő potenciál fontosságát; hangsúlyozza, hogy az uniós mezőgazdasági termelők számára biztosítani kell az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez és az ahhoz való alkalmazkodáshoz szükséges eszközöket, például a fenntarthatóbb mezőgazdasági rendszerekre való átállásba való beruházást; hangsúlyozza, hogy a „termelőtől a fogyasztóig” stratégiának a mezőgazdaságból származó, üvegházhatású gázok kibocsátásának és a talajromlás ambiciózus csökkentésére kell törekednie;

57. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a mezőgazdasági termelők helyzetét az agrár-élelmiszeripari ellátási láncban; hangsúlyozza, hogy – például a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok elleni küzdelem, valamint a jó minőségű élelmiszereket szállító termelőknek a gazdaságokon kívüli árakban jelenleg nem kellőképpen megjelenő közjavak, például a magasabb környezetvédelmi és állatjóléti előnyök biztosításáért való jutalmazása révén – foglalkozni kell az uniós versenyjognak az élelmiszer-ellátási lánc fenntarthatóságára gyakorolt hatásával;

58. felszólít a KAP fenntarthatóságának biztosítására, amely aktívan támogatja és arra ösztönzi a mezőgazdasági termelőket, hogy intézkedéseik révén biztosítsanak több környezeti és éghajlati előnyt, valamint kezeljék jobban a volatilitást és a válságokat; felszólítja a Bizottságot, hogy elemezze a jelenlegi KAP reformjára irányuló javaslat hozzájárulását az EU környezet-, éghajlat- és biodiverzitás-védelmi kötelezettségvállalásaihoz annak az európai zöld megállapodásban meghatározott célokkal való maradéktalan összehangolása céljából, figyelembe véve, hogy Európában egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani, és lehetővé kell tenni az erős, ellenállóképes és fenntartható mezőgazdasági termelést; hangsúlyozza, hogy a KAP-ra vonatkozó stratégiai terveknek teljes mértékben tükrözniük kell a zöld megállapodás törekvéseit, és felszólítja a Bizottságot, hogy a stratégiai tervek értékelése során szigorúan alkalmazza ezt a követelményt, különösen pedig ellenőrizze a tagállamok ökorendszereinek ambícióit és hatékonyságát, és szorosan kövesse nyomon azok végrehajtásának eredményeit; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az új teljesítési modellen belül létrejöjjen egy eredményalapú és célzott megközelítés, amely nagyobb mértékben egyszerűsíti és átláthatóvá teszi a konkrét eredményeket és a hozzáadott értékre vonatkozó célkitűzéseket; úgy véli, hogy támogatni kell a mezőgazdasági termelőket a fenntarthatóbb mezőgazdaságra való átállásban, e célból pedig támogatja, hogy a KAP olyan költségvetéssel rendelkezzen, amely lehetővé teszi valamennyi célkitűzésének elérését, így az EU környezetvédelmi törekvéseinek teljesítését is;

2020. január 15., szerda

59. megismétli, hogy a növényvédő szerektől való függőség csökkentése a fenntartható mezőgazdaság egyik kiemelt célkitűzése; e tekintetben üdvözlí a Bizottság elkötelezettségét a növényvédő szerek által a környezetre és az egészségre gyakorolt nyomás kezelése, valamint a vegyi növényvédő szerek használatának és kockázatainak, illetve a műtrágyák és antibiotikumok használatának jelentős csökkentése iránt, többek között jogalkotási intézkedések révén; hangsúlyozza, hogy a „termelőtől a fogyasztóig” stratégiának a veszélyes növényvédő szerekre vonatkozó kötelező érvényű csökkentési célkitűzéseket kell tartalmaznia; kéri, hogy dolgozzanak ki uniós stratégiát a tudományosan megalapozott fenntartható alternatívák piaca jutásának megkönnyítése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a peszticidek uniós engedélyezési eljárásáról szóló, 2019. január 16-i parlamenti állásfoglalásban⁽⁴⁾ megfogalmazott felhívások nyomán;

60. aggodalommal jegyzi meg, hogy a mezőgazdaság, a halászat és az élelmiszer-termelés továbbra is a szárazföldi és tengeri biológiai sokféleség csökkenésének legfőbb okozója; úgy véli, hogy a beporzók, köztük a méhek eltűnése az élelmezésbiztonság szempontjából különös aggodalomra ad okot, mivel a beporzóktól függő növények fontos szerepet játszanak étrendünkben; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) méhekre vonatkozó 2013. évi iránymutatásának mielőbbi teljes körű elfogadását, és sürgeti a tagállamokat, hogy ennek megfelelően igazítsák ki peszticidértékeléseiket;

61. hangsúlyozza, hogy a növekvő népesség számára elegendő tápláló élelmiszer biztosítása, valamint az élelmiszer-vesztés és -hulladék csökkentése érdekében intelligens mezőgazdasági technikákra és termelési módszerekre van szükség; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az élelmiszer-pazarlás csökkentésére és az élelmiszercsalással szembeni küzdelemre irányuló intézkedéseket; felszólít egy közös módszertanon alapuló, érvényesíthető, uniós szintű 50 %-os élelmiszerpazarlás-csökkentési cél kitűzésére 2030-ig; hangsúlyozza, hogy a rövid élelmiszer-ellátási láncok pozitív hatással lehetnek az élelmiszer-pazarlás csökkentésére;

62. hangsúlyozza, hogy az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagokra és a növényvédő szerek maximális maradékanyag-határértékeire vonatkozó jogszabályokat felül kell vizsgálni, és azoknak a legújabb tudományos eredményeken kell alapulniuk; sürgeti a Bizottságot, hogy tiltsa be az emberi egészségre káros élelmiszer-adalékanyagokat; emlékeztet arra, hogy az egészséges élelmiszerek döntő szerepet játszanak a szív- és érrendszeri betegségek, valamint a rákos megbetegedések csökkentésében; hangsúlyozza az importált élelmiszertermékekre vonatkozó jogi keret – többek között végrehajtási mechanizmusok – létrehozásának fontosságát az európai környezetvédelmi normáknak való megfelelés érdekében;

63. megjegyzi, hogy az uniós polgárok úgy vélik, hogy a „biztonságos, egészséges és jó minőségű élelmiszerek” valamennyi fogyasztó számára történő biztosításának a KAP és a közös halászati politika kiemelt prioritásának kell lennie; úgy véli, hogy a tájékoztatás digitális eszközei kiegészíthetők, de nem helyettesíthetők a címkén szereplő információkat; ezért üdvözlí a Bizottság azon szándékát, hogy új lehetőségeket keres a fogyasztók jobb tájékoztatására; felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra az élelmiszerek címkézésének javítását, például a tápértékjelölés, bizonyos élelmiszerek származási országának a címkén történő feltüntetése, illetve a környezetvédelemmel és állatjóléttel kapcsolatos címkézés tekintetében az egységes piac szétöregedésének elkerülése, illetve objektív, átlátható és fogyasztóbarát tájékoztatás biztosítása érdekében;

64. hangsúlyozza, hogy a mezőgazdaság segíthet az EU-nak kibocsátása csökkentésében a fenntartható gyakorlatok, például a precíziós mezőgazdaság, a biogazdálkodás, az agroökológia, az agrárerdészet, a fokozott állatjólét, az emberi és állati betegségek megelőzése – beleértve a fenntartható erdőgazdálkodást is –, a szén-dioxid-leválasztás, valamint a jobb tápanyag-gazdálkodás révén, támogatva az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérését; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ösztönözzék a mezőgazdasági termelőket arra, hogy olyan módszerekre térjenek át, amelyek méltányos, időszerű és gazdaságilag életképes módon növelik az éghajlattal, a környezettel és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos előnyöket; üdvözlí, hogy a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia foglalkozni fog az új technológiák előnyeivel is, ideértve a digitalizációt, és javítani fogja a hatékonyságot, az erőforrások felhasználását és a környezeti fenntarthatóságot, miközben gazdasági előnyökkel jár az ágazat számára; megismétli felhívását egy átfogó európai stratégiai terv végrehajtására a növényi eredetű fehérjék előállítására és a fehérjékkel való ellátás biztosítására érdekében, amely az Unió egészében megtalálható valamennyi növénykultúra fenntartható fejlődésén alapszik;

65. felhívja a Bizottságot, hogy a halászati ágazat fenntartható értékláncának (a halásztól a fogyasztásig) megerősítése érdekében integrálja a halászati és akvakultúra-termékeket a „termelőtől a fogyasztóig” elnevezésű stratégiájába; elismeri, hogy a halászati ágazat jelentős mértékben hozzájárulhat az európai zöld megállapodás célkitűzéseisehez; határozottan hangsúlyozza, hogy az ágazatnak összhangban kell lennie az EU környezetvédelmi, éghajlat-politikai és fenntarthatósági célkitűzéseivel, valamint a tudománnyal; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megfelelő támogatást biztosítsanak az európai halászok és halász nők számára a fenntartható halászati tevékenységekre való áttéréshez; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot valamennyi tengeri eredetű élelmiszertermék nyomon követhetőségének javítására, beleértve a halkonzervek származási helyének megjelölését és a tengeri környezetet károsító vagy kimerítő termékek elutasítását;

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0023.

2020. január 15., szerda

66. fontosnak tartja, hogy a meglévő állatjóléti normákat szigorítani kell, adott esetben új normákat kell kidolgozni az új tudományos eredmények alapján, és jogsértési eljárásokat kell indítani a tagállamokban a meglévő állatjóléti jogszabályok végrehajtása és érvényesítése terén mutatkozó rendszerszintű meg nem felelés esetén; felhívja a Bizottságot, hogy indokolatlan késedelem nélkül terjesszen elő új állatjóléti stratégiát, amely megnyitja az utat egy állatjóléti kerettörvény előtt, továbbá biztosítsa, hogy az állatokat tekintsek érző lényeknek valamennyi vonatkozó politikában;

Az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség megőrzése és helyreállítása

67. mélyszéles sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Európa és a világ továbbra is riasztó mértékben veszíti el a biológiai sokféleséget, valamint hogy nem tudja teljesíteni meglévő célkitűzéseit, beleértve a biodiverzitás csökkenésének megállítására irányuló aicsi célokat; hangsúlyozza a biológiai sokféleség megőrzésének és helyreállításának szükségességét, és üdvözlöi a Bizottság arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy a biológiai sokféleségről szóló egyezmény részes feleinek 15. konferenciáját megelőzően, 2020 márciusáig stratégiát terjeszt elő a biológiai sokféleséggel kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy az EU-nak ambiciózus, kötelező érvényű globális megállapodást kell szorgalmaznia a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020 utáni időszakra vonatkozó keretről, a védett területekre vonatkozó egyértelmű célokkal és kötelező célértékekkel az egész EU szintjén és világszinten egyaránt; alapvető fontosságúnak tartja a biológiai sokféleség csökkenésének 2030-ig történő megállítását és visszafordítását az EU-n belül és világszerte egyaránt, beleértve az európai tengerentúli területekre irányuló egyedi intézkedéseket is;

68. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2030-ra vonatkozó stratégiának magában kell foglalnia egyrészt a veszélyeztetett ökoszisztémák védelmének fokozására és helyreállítására irányuló ambiciózus és végrehajtható jogi intézkedéseket és kötelező célértékeket, másrészt a biológiai sokféleség csökkenését előidéző tényezők kezelésére irányuló átfogó intézkedéseket; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy növeljék a védett területek hálózatainak hatékonyságát és kiterjedését az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás, valamint a biológiai sokféleség helyreállításának lehetővé tétele érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégiába foglalja bele a veszélyes vegyi anyagok fokozatos megszüntetésére vonatkozó célkitűzést, és a stratégiát kapcsolja össze a nem toxikus környezetre vonatkozó stratégiával; tudomásul veszi a Bizottság arra irányuló terveit, hogy meghatározza a károsodott ökoszisztémák javítására és helyreállítására irányuló intézkedéseket, és javaslatot tegyen egy természet-helyreállítási tervre; úgy véli, hogy a városi zöld infrastruktúra biológiai sokféleségben gazdag területei hozzájárulnak a légszennyezés, a zaj, az éghajlatváltozás hatásai, a hőhullámok, az árvizek és a közegészségügyi problémák kezeléséhez; üdvözlöi, hogy a Bizottság javaslatokat fog tenni az európai városok környezetbarátabbá tételére és a városi területek biológiai sokféleségének növelésére;

69. hangsúlyozza, hogy a szakpolitikák koherenciája mind uniós, mind nemzeti szinten kulcsfontosságú a természet és a biológiai sokféleség védelmére irányuló sikeres politika szempontjából; a végrehajtást illetően fontosnak tartja a bevált gyakorlatok és tapasztalatok tagállamok közötti megosztását; felhívja a Bizottságot, hogy indítson kötelezettségszegési eljárást azon tagállamokkal szemben, amelyek nem tartják tiszteletben a természetvédelmi jogszabályokat; felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Parlament 2017. október 26-án elfogadott állásfoglalásában foglalt ajánlásokkal összhangban erősítse meg a környezeti felelősségről szóló irányelvet;

70. úgy véli, hogy a biológiai sokféleség csökkenését okozó tényezők globális jellegűek, és túllépnek a nemzeti határokon; ezért támogatja a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az ENSZ biológiai sokféleségről szóló, 2020. októberi konferenciáján tűzzenek ki globális, kötelező érvényű célt a biológiai sokféleség védelmére és helyreállítására; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egyesítsék erőfeszítéseiket a tengeri és szárazföldi területek tekintetében egy, a globálisan védett területekre vonatkozó ambiciózus célkitűzésről való megállapodás érdekében;

71. emlékeztet arra, hogy az erdők nélkülözhetetlenek bolygónk és a biológiai sokféleség számára; üdvözlöi a Bizottságnak a világméretű erdőirtás kezelésére irányuló szándékát, és kéri, hogy fokozza fellépését; felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul terjesszen elő javaslatot egy, az uniós piacon forgalomba hozott termékek fenntartható és erdőirtástól mentes ellátási láncának biztosítását szolgáló, átvilágításon alapuló európai jogi keretre, különös figyelmet fordítva az importált erdőirtás fő mozzgatórugóinak kezelésére és ehelyett az olyan behozatal ösztönzésére, amely nem eredményez erdőirtást külföldön;

72. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy új, ambiciózus uniós erdőgazdálkodási stratégiát, amely megfelelően elismeri az európai erdők, az ágazat és a fenntartható erdőgazdálkodás fontos, multifunkcionális és horizontális szerepét az éghajlatváltozás, illetve a biológiai sokféleség csökkenése elleni küzdelemben, figyelembe véve a társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi szempontokat is; emlékeztet arra, hogy fel kell lépni az illegális fakitermelés ellen Európában; hangsúlyozza, hogy az erdőtelepítési, újraerdősítési és helyreállítási erőfeszítéseknek a biológiai sokféleség és a szén-dioxid-tárolás növelésére kell irányulnia;

2020. január 15., szerda

73. hangsúlyozza, hogy a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme, illetve a vadon élő állatok és növények illegális kereskedelme a biológiai sokféleség csökkenésének fő mozgatórugói; hangsúlyozza, hogy a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni 2016. évi cselekvési terv 2020-ban véget ér; sürgeti a Bizottságot, hogy újítsa meg és erősítse meg rendelkezéseit, teljes mértékben integrálja azokat a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2030-ra vonatkozó stratégiába, és biztosítsa a megfelelő finanszírozást; felhívja a Bizottságot, hogy tegye a partnerországokkal való együttműködést a vadon élő állatokkal és növényekkel kapcsolatos bűnözés és a biológiai sokféleség csökkenése elleni küzdelem kulcsfontosságú elemévé;

74. elismeri a kék gazdaság szerepét az éghajlatváltozás kezelésében; hangsúlyozza, hogy a kék gazdaságnak – a megújuló energiát, a turizmust és az ipart is beleértve – valóban fenntarthatónak kell lennie, mivel a tengeri erőforrások közvetlen vagy közvetett felhasználása az óceánok hosszú távú minőségétől és ellenálló képességétől függ; úgy véli, hogy az óceánoknak előkelő helyen kell szerepelniük az európai zöld megállapodás napirendjén; sürgeti a Bizottságot, hogy kölcsönözzön „kék” dimenziót a zöld megállapodásnak, és a zöld megállapodás kulcsfontosságú elemeként teljes mértékben építse be az óceánpolitikai dimenziót, teljes mértékben elismerve az óceánok által nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatásokat egy „Óceán- és akvakultúra cselekvési terv” kidolgozásával, amely olyan konkrét intézkedéseket tartalmaz, amelyek egybefogják az olyan tengerpolitikai kérdésekre vonatkozó integrált stratégiai szemléletet, mint a közlekedés, az innováció és a tudás, a biológiai sokféleség, a kék gazdaság, a kibocsátások, a hulladék és az irányítás;

75. úgy véli, hogy a közös halászati politikának célul kell kitűznie a túlhalászat megszüntetését és a halállományok biomasszájának a maximális fenntartható hozamokon túli helyreállítását, a fenntartható tengeri és édesvízi akvakultúra-rendszerek fejlesztését, valamint egy olyan hatékony és integrált ökoszisztéma-alapú gazdálkodási rendszer létrehozását, amely figyelembe veszi a halállományokat és a tengeri ökoszisztémát befolyásoló valamennyi tényezőt, többek között az éghajlatváltozást és a szennyezést; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a közös halászati politika e szempontból való felülvizsgálatára;

76. hangsúlyozza az óceán- és partvédelmi erőfeszítések szükségességét mind az éghajlatváltozás mérséklése, mind az ahhoz való alkalmazkodás terén, a tengeri és part menti ökoszisztémák védelme és helyreállítása érdekében, és szorgalmaz egy olyan javaslatot, amely kötelező célt tűz ki a védett tengeri területek hálózatának legalább 30 %-os, uniós szinten való bővítésére a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2030-ig szóló stratégiában az óceán védelmének fokozása érdekében; hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleséggel, az éghajlattal és a szennyezéssel kapcsolatos tengeri ismeretek javítása érdekében növelni kell a pénzügyi és kapacitási erőforrásokat a tevékenységek tengeri ökoszisztémákra és a halállományok állapotára gyakorolt hatásainak jobb megértése, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra és az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló megfelelő cselekvési tervek kidolgozása érdekében;

77. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU globális vezető szerepet töltsön be az óceánpolitikai irányításban, beleértve a kereskedelmi dimenziót is, azáltal, hogy előmozdítja a biológiai sokféleség és a nemzeti joghatóságon kívüli tengeri ökoszisztémák védelmét szolgáló nemzetközi mechanizmus elfogadását az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye keretében, valamint az illegális halászattal kapcsolatos zéró tolerancia politikáját, beleértve a szomszédos országokkal közös, a szennyezés megelőzésére és csökkentésére irányuló stratégiát; rámutat arra, hogy meg kell erősíteni az EU szerepét az ENSZ fenntartható fejlődéssel összefüggő óceánkutatói évtizedéhez való hozzájárulásban annak érdekében, hogy jobban részt lehessen venni az óceántudományban és hozzá lehessen járulni a fenntartható fejlődési célok eléréséhez;

Szennyezőanyag-mentességi célkitűzés a mérgező anyagoktól mentes környezet érdekében

78. üdvözli a Bizottságnak a levegőre, a vízre és a talajra vonatkozó szennyezőanyag-mentességi cselekvési terv előterjesztésével kapcsolatos szándékát, amely tervnek a szárazföldről a víz felé irányuló szennyezéssel is foglalkoznia kell, magában kell foglalnia a fokozott nyomon követést, és a szennyezés megelőzésére kell összpontosítania; sajnálatosnak tartja, hogy a nem toxikus környezetre vonatkozó stratégia bemutatása késik, és felhívja a Bizottságot, hogy 2020-ban a lehető legrövidebb időn belül terjesszen elő egy, a nem toxikus környezetre vonatkozó ambiciózus ágazatközi stratégiát annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi európai megfelelő védelemben részesül a káros anyagokkal szemben, beleértve a fogyasztókat, munkavállalókat és kiszolgáltatott személyeket is;

79. úgy véli, hogy a nem toxikus környezetre vonatkozó stratégiának ki kell küszöbölnie a vegyi anyagokra vonatkozó uniós jogszabályokban meglévő valamennyi szabályozási hiányosságot, és hatékonyan hozzá kell járulnia a különös aggodalomra okot adó anyagok és más veszélyes vegyi anyagok, többek között az endokrin károsító anyagok, a nagyon perzsisztens vegyi anyagok, a neurotoxikus anyagok és az immuntoxikus anyagok gyors helyettesítéséhez, valamint a vegyi anyagok kombinált hatásainak, az anyagok nanoformáinak és a termékekből származó veszélyes vegyi anyagoknak való kitettségnek a kezeléséhez; megismétli, hogy e vegyi anyagok betiltásának a fenntarthatóság valamennyi szempontját figyelembe kell vennie; hangsúlyozza, hogy egyértelmű kötelezettségvállalásra van szükség a biztonságosabb alternatívák utáni hatékonyabb kutatás finanszírozására, valamint a káros vegyi anyagok helyettesítésének, a tiszta termelésnek és a fenntartható innovációnak az előmozdítására; hangsúlyozza, hogy a kockázattérkélezések során csökkenteni kell az állatkísérletek számát, és ennek érdekében az erőfeszítések fokozására és a pénzeszközök bővítésére szólít fel;

2020. január 15., szerda

80. szorgalmazza, hogy 2020 júniusáig kerüljön előterjesztésre egy ambiciózus jogalkotási javaslat a különösen a kozmetikumokban, a játékokban és az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagokban található endokrin károsító anyagok kezelése érdekében, valamint egy olyan cselekvési tervet, amely célkitűzéseket és határidőket tartalmazó átfogó keretet biztosít a polgárok endokrin károsító vegyi anyagoknak való kitettségének minimalizálása érdekében; rámutat arra, hogy az endokrin károsító vegyi anyagokra vonatkozó új, átfogó keretnek biztosítania kell a keverékhatások és a kombinált kitettség figyelembevételét;

81. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen egyértelmű jogalkotási lépéseket – a gyártási folyamat révén vagy gyógyszerfelhasználás vagy -ártalmatlanítás következtében – a környezetben található gyógyszerek kezelése érdekében; aggodalommal állapítja meg, hogy a gyógyszerek szerepet játszanak az antimikrobiális rezisztenciához való hozzájárulásban, amikor az állati trágya kihelyezésével a környezetbe kerülnek;

82. rámutat, hogy a levegőre, a vízre és a talajra vonatkozó szennyezőanyag-mentességi cselekvési tervnek átfogó és horizontális stratégiának kell lennie, amely megvédi a polgárok egészségét a környezetkárosodástól és a környezetszennyezéstől; felhívja a Bizottságot, hogy a legutóbbi tudományos eredményekkel és az Egészségügyi Világszervezet (WHO) iránymutatásaival összhangban növelje a levegőminőség védelmének szintjét; sürgeti a tagállamokban a levegőszennyezés jobb nyomon követését megbízható és harmonizált mérési módszerek alkalmazása, valamint az európai polgárok információkhoz való könnyű hozzáférése révén; a talajvíz és a felszíni vizek természetes funkcióinak helyreállítása érdekében átfogó fellépésre szólít fel valamennyi releváns szennyező anyaggal szemben; hangsúlyozza, hogy az ipari kibocsátásokról szóló irányelv felülvizsgálata során hangsúlyt kell fektetni a szennyezés megelőzésére, a körforgásos gazdaságra vonatkozó politikákkal való koherenciára és a dekarbonizációra; továbbá felszólít a Seveso-irányelv felülvizsgálatára;

Az európai zöld megállapodás finanszírozása és a méltányos átállás biztosítása

83. üdvözli annak elismerését, hogy az európai zöld megállapodásban meghatározott célok eléréséhez jelentős finanszírozásra van szükség; üdvözli továbbá a közleményben annak elismerését, hogy a fenntarthatóságot még jobban be kell építeni valamennyi ágazatba; úgy véli, hogy a Bizottságnak olyan átfogó finanszírozási tervet kell előterjesztenie, amely az állami és magánberuházások minden szinten történő ösztönzésére irányuló javaslatok összefüggő egészén alapul; úgy véli, hogy egy ilyen tervre szükség van az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek megvalósításához szükséges jelentős finanszírozási igények és további beruházások fedezéséhez, amelyek jóval meghaladják a Bizottság által megállapított 260 milliárd eurós konzervatív összeget, amely nem veszi figyelembe például az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz és más környezeti kihívásokhoz, például a biológiai sokféleséghez kapcsolódó beruházási igényeket vagy a társadalmi költségek kezeléséhez szükséges közberuházásokat; hangsúlyozza, hogy a mélyreható dekarbonizáció költségei jelenleg jóval alacsonyabbak, mint az éghajlatváltozás hatásaiból eredő költségek;

84. támogatja egy olyan fenntartható beruházási terv létrehozásának szándékát, amely segíti a beruházási hiány megszüntetését és a szén-dioxid-mentes gazdaságra való átállás finanszírozását, és biztosítja a méltányos átállást az Unió valamennyi régiójában; hangsúlyozza, hogy a tervnek figyelembe kell vennie a korábbi programok (a „Juncker-terv”) tapasztalatait, és különös hangsúlyt kell fektetnie az európai hozzáadott értéket képviselő, valóban kiegészítő jellegű beruházásokra; összehangolt fellépésekre szólít fel az EU-n belüli beruházási hiány kezelése érdekében, többek között az uniós költségvetésen, az EBB-től és más pénzügyi intézményektől és uniós programokból származó finanszírozáson, például az InvestEU-n keresztül;

85. üdvözli az EBB által 2019. november 14-én elfogadott új energetikai hitelezési politikát és új éghajlat-politikai és környezeti fenntarthatósági stratégiát mint fontos hozzájárulást az európai zöld megállapodás megvalósításához; üdvözli a tényt, hogy az EBB átalakul az EU új klímabankjává, amely 2025-ig műveleteinek 50 %-át az éghajlat-politikára és a környezeti fenntarthatóságra fordítja, 2021-ig véget vet a fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos projektek támogatásának, 2020-ig pedig valamennyi finanszírozási tevékenysége igazodik a Párizsi Megállapodás elveivel és céljainak; ösztönzi az EBB-t, hogy játsszon aktív szerepet a méltányos átállást támogató – például a kutatásra, az innovációra és a digitalizációra, a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférése, valamint a szociális beruházásokra és készségekre vonatkozó – projektek támogatásában; szorgalmazza, hogy az EBB beruházási politikája kiemelt célként biztosítson célzott finanszírozást az európai zöld megállapodáshoz kapcsolódó kezdeményezésekre, figyelembe véve egyúttal azt az addicionalitást, amit az EBB finanszírozása más forrásokkal ötvözve képes nyújtani; hangsúlyozza, hogy az egyéb finanszírozási eszközökkel való összehangolás elengedhetetlen, miután az EBB egyedül nem képes finanszírozni az európai zöld megállapodáshoz kapcsolódó összes kezdeményezést; üdvözli az Európai Központi Bank (EKB) újonnan kinevezett elnökének közelmúltbeli nyilatkozatait, amelyek szerint az intézménynek mind monetáris, mind bankfelügyeleti szerepében hozzá kell járulnia az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez; sürgeti a Bizottságot, hogy e tekintetben működjön együtt az EKB-val az európai zöld megállapodásról szóló közleményben ígért koherens fellépés biztosítása érdekében, az EKB számára a Szerződésekben meghatározott megbízatás sérelme nélkül;

2020. január 15., szerda

86. kiemeli, hogy foglalkozni kell a fenntartható pénzügyi termékek iránti magas kereslet és alacsony kínálat okozta jelenlegi piaci egyensúlyhiánnyal; ismételten hangsúlyozza a fenntartható finanszírozás szerepét, és alapvető fontosságúnak tartja, hogy a főbb nemzetközi pénzügyi intézmények gyorsan elfogadják és fejlesszék a fenntartható finanszírozást annak érdekében, hogy biztosítsák az uniós pénzügyi rendszer fenntarthatóságával kapcsolatos teljes átláthatóságot, és megvalósítsák a globális gazdaság sikeres dekarbonizációját; kitart amellett, hogy a fenntartható finanszírozási stratégia sikereire kell építeni, és hangsúlyozza, hogy gyorsan végre kell hajtani a fenntartható finanszírozásról szóló uniós cselekvési tervet, beleértve a pénzügyi termékek öko-címekéjét, a zöldkötvény-standardot és a környezeti, társadalmi és irányítási (ESG) szempontoknak a bankok prudenciális keretében történő beépítését, és üdvözli a fenntartható finanszírozással foglalkozó nemzetközi platform létrehozását;

87. hangsúlyozza, hogy támogatni kell a méltányos átállást, és üdvözli a Bizottság e tekintetben tett kötelezettségvállalásait; úgy véli, hogy egy jól megtervezett méltányos átállási mechanizmus – beleértve a Méltányos Átállást Támogató Alapot is – fontos gazdasági eszköz lesz az átmenet megkönnyítéséhez és az ambiciózus éghajlat-politikai célok eléréséhez, a társadalmi hatások kezelése mellett; hangsúlyozza, hogy ezen eszköz erőteljes finanszírozása – további költségvetési forrásokat is bevonva – kulcsfontosságú eleme lesz az európai zöld megállapodás sikeres végrehajtásának; úgy véli, hogy a méltányos átállás több egy pusztán alapnál, inkább egy olyan egységes politikára épül, beruházásokkal támogatott megközelítést jelent, amely azt hivatott garantálni, hogy senki ne maradjon ki, és kiemeli a tagállamok szociálpolitikájának ebben az összefüggésben játszott szerepét; úgy véli, hogy a mechanizmusnak nem szabad pusztán a nemzeti kormányoknak vagy vállalatoknak történő nettó átutalásból állnia, és azt sem a vállalati kötelezettségek kifizetésére kell felhasználni, hanem konkrétan segítenie kell a jövő tiszta gazdaságára való átállásban a dekarbonizációban leginkább érintett valamennyi uniós ágazat és közösség munkavállalóit, például a széntermelő és sok szén-dioxidot kibocsátó régiókban, a proaktív projektek és kezdeményezések visszafogása nélkül; úgy véli, hogy az alapnak többek között elő kell mozdítania a továbbképzést és az átképzést annak érdekében, hogy felkészítse a munkavállalókat és alkalmazkodjanak az új foglalkoztatási kilátásokhoz, követelményekhez és kompetenciákhoz, valamint támogassa a minőségi és fenntartható munkahelyek létrehozását; határozottan hangsúlyozza, hogy a méltányos átállás finanszírozását a Párizsi Megállapodással összhangban álló konkrét és kötelező erejű dekarbonizációs tervek előrehaladásától kell függővé tenni, különös tekintettel a szén kivonására és a szén-dioxidot kibocsátó gazdasági régiók átalakítására; fontosnak tartja, hogy megfelelő nyomon követési kerettel biztosítsák annak megfigyelését, hogy a tagállamokban miként használják fel az alapokat; hangsúlyozza azonban, hogy az alapok önmagukban nem képesek biztosítani az átmenetet, és hogy az érintett emberekkel és közösségekkel, köztük a szakszervezetekkel folytatott valódi párbeszéd és partnerségen alapuló átfogó uniós stratégiára van szükség;

88. hangsúlyozza a 2021–2027-es többéves pénzügyi keret (MFF) meghatározó szerepét az európai zöld megállapodás megvalósításában, valamint hogy a politikai és pénzügyi erőfeszítések terén – célkitűzéseinek elérése érdekében – sürgősen újabb ugrásszerű változásra van szükség, többek között új költségvetési előirányzatok révén, illetve hogy a legfontosabb társadalmi igazságossági feltételek alapján igazságos átmenetet kell biztosítani a szén-dioxid-mentes gazdaság felé, hogy senki se maradjon le; elvárja, hogy a következő pénzügyi programozási időszak költségvetési eszközei arányban álljanak ezzel a törekvéssel, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy egy csökkentett többéves pénzügyi keret nyilvánvalóan visszalépést jelentene;

89. kéri egy olyan mechanizmus létrehozását, amely biztosítja az összes rendelkezésre álló uniós szakpolitika, finanszírozási eszköz és beruházás, köztük az EBB közötti megfelelő koordinációt, koherenciát és következetességet az átfedések elkerülése, a finanszírozásuk szinergiáinak, egymást kiegészítő jellegének és adicionalitásának fokozása, valamint a fenntartható magán- és állami beruházások ösztönzése érdekében, és ezáltal az európai zöld megállapodás pénzügyi támogatásának jobb optimalizálása és általános érvényesítése érdekében; e tekintetben kiemeli, hogy a szakpolitikai koherencia elérése érdekében támogatja a célok többéves pénzügyi keretben való általános érvényesítésének elvét; úgy véli, hogy adócsalás, az adókiárást, az agresszív adótervezés és a pénzmosás elleni küzdelem fontos szerepet játszik az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérésében, valamint egy méltányos társadalom és erős gazdaság kialakításában;

90. felszólít egy, biológiai sokféleségre fordítandó ambiciózus és kötelező keret kialakítására és az éghajlati szempontok érvényesítésére irányuló célkitűzések meghatározására, amelyek túlmennek a többéves pénzügyi keretről szóló parlamenti időközi jelentésben meghatározott célzott kiadási arányok szintjein, ideértve egy, az éghajlattal és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kiadások meghatározására és nyomon követésére szolgáló, szigorú és átfogó módszertant; kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy semmilyen uniós politika uniós közfinanszírozása ne legyen ellentétes a Párizsi Megállapodás céljaival és az EU egyéb környezetvédelmi célkitűzéseivel, illetve nemzetközi vállalásaival és kötelezettségeivel;

91. támogatja új, jól meghatározott, környezetvédelmi célú saját források rendszerének bevezetését, amely igazodik az európai zöld megállapodás célkitűzéseivel, továbbá előmozdítja és elősegíti a zöld és társadalmilag igazságos átmenetet, beleértve az éghajlatváltozás elleni küzdelmet és a környezet védelmét; e tekintetben a Bizottság javaslatát kiindulópontnak tartja;

2020. január 15., szerda

92. úgy véli, hogy az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatások tervezett felülvizsgálatának tükröznie kell az európai zöld megállapodás politikai célkitűzéseit, és arra kell irányulnia, hogy megerősítse és egyszerűsítse a fenntartható megoldásokba történő beruházásokat, biztosítsa a szén és a fosszilis tüzelőanyagok közvetlen és közvetett támogatásának gyors kivezetését az Unióban, valamint az ÜHG-kibocsátás csökkentésével és a környezetvédelmi célkitűzésekkel teljes mértékben összhangban lévő iránymutatásokat nyújtson a nemzeti, regionális és helyi hatóságok számára, amelyek fontos szerepet fognak játszani az európai zöld megállapodás hatékony és innovatív végrehajtásában; úgy véli, hogy a felülvizsgálatnak lehetővé kell tennie a széntermelés fokozatos kivezetése miatt bekövetkező szerkezeti változások nemzeti támogatását, a Méltányos Átállást Támogató Alaphoz hasonló feltételek mellett; hangsúlyozza, hogy egy ilyen felülvizsgálat nem gyengítheti az EU szigorú versenyszabályait;

93. hangsúlyozza, hogy a zöld megállapodás céljaira szükséges finanszírozás jelentős részének a tagállamok költségvetéséből kell származnia; üdvözlí a Bizottság azon szándékát, hogy együtt kíván működni a tagállamokkal a nemzeti költségvetések környezetbarátabbá tétele érdekében; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy fenntartható költségvetési politika és a tagállamok hiteles pénzügyi helyzete nélkül a zöld megállapodás jövőbeni finanszírozási modellje veszélybe kerülhet; ezért az európai zöld megállapodásban kitűzött célok elérése érdekében felszólít egy, a fenntartható állami beruházásokat lehetővé tevő keret kialakítására, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy bármilyen finanszírozási modellt is választanak, az nem veszélyeztetheti az államháztartás fenntarthatóságát az EU-ban; hangsúlyozza azonban, hogy az európai zöld megállapodás keretében a fenntartható beruházásoknak valóban kiegészítő jellegűeknek kell lenniük, és nem vezethetnek a piaci finanszírozás kiszorításához; rámutat e tekintetben a magán- és állami beruházások azon lehetőségeire, amely a mostani alacsony kamatlábak jellemezte környezet kiaknázásában rejlik;

94. kéri, hogy az európai zöld megállapodás átalakító erejű menetrendje egy zöldebb európai szemeszterben öltön testet; hangsúlyozza, hogy az európai szemeszter jelenlegi működését nem szabad felhígítani; úgy véli, hogy az ENSZ fenntartható fejlesztési céljait integrálni kell annak érdekében, hogy ez a folyamat a mindenki számára fenntartható jólét felé vezető változás motorjává váljon Európában; ezért támogatja társadalmi és környezeti mutatók és célok további beemelését a szemeszterbe, amelynek keretében a tagállamoknak ezek elérésére irányuló nemzeti terveket kell benyújtaniuk; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy készítsen értékelést arról, hogy a tagállamok költségvetései összhangban vannak-e az EU aktualizált éghajlat-politikai célkitűzéseivel;

A kutatás ösztönzése és az innováció előmozdítása

95. hangsúlyozza, hogy a világ élvonalában lévő kutatás és innováció alapvető fontosságú Európa jövője, illetve környezetvédelmi és éghajlat-politikai céljainak elérése szempontjából, biztosítva egy olyan tudományon alapuló stratégiát, amely legkésőbb 2050-re megvalósítja a karbonsemleges Európát és a társadalom tiszta átalakulását, egyúttal biztosítva a gazdasági versenyképességet és jólétet is; üdvözlí, hogy a Bizottság hangsúlyt fektet arra, hogy ágazatokon és tudományágakon átívelő munkára van szükség; hangsúlyozza, hogy az uniós kutatási és innovációs menetrendben szereplő valamennyi program esetében szükség van az éghajlati szempontok és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia szisztematikus érvényesítésére; rámutat az új technológiák szerepére a fenntartható gazdaságra való áttérés további előnyeinek biztosításában; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az alkalmazkodást szolgáló technológiákkal kapcsolatos kutatást;

96. hangsúlyozza a 2021 és 2027 közötti időszakra szóló, küldetésorientált Európai horizont program jelentőségét, amely lehetőséget nyújt arra, hogy a szereplők széles körét, többek között az európai polgárokat bevonják az éghajlatváltozás sürgető globális kihívásának kezelésébe, és hogy az európai zöld megállapodás megvalósítása érdekében az együttműködésen alapulóbb kutatási és innovációs gyakorlatok irányába mozduljanak el; hangsúlyozza a folyó áron 120 milliárd eurós Európai horizont program nagyra törő költségvetésének fenntartását a klímasemlegességhez vezető átállás jelentős innovációs kihívásainak kezelése érdekében, figyelembe véve, hogy az Európai horizont költségvetése legalább 35 %-ának az éghajlattal összefüggő célokat kell segítenie; hangsúlyozza, hogy más uniós alapok költségvetésének nagyobb hányadát kell elkülöníteni a tiszta technológiákkal kapcsolatos kutatásra és innovációra; kéri, hogy a Bizottság maximalizálja a tágabb innovációs környezetből fakadó lehetőségeket, tekintettel arra, hogy számos új kulcsfontosságú alaptermék döntő szerepet fog játszani a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő eléréséhez;

97. hangsúlyozza, hogy az EU-nak fenn kell tartania és tovább kell fejlesztenie kiemelt polgári űrprogramjait, a Kopernikuszt és a Galileót, valamint az Európai Unió Űrprogramügynökségét, amelyek értékes hozzájárulást nyújtanak a környezetvédelmi nyomon követéshez és az adatgyűjtéshez; hangsúlyozza, hogy a Kopernikusz valamennyi éghajlatváltozással kapcsolatos szolgáltatásának mielőbb teljes mértékben működőképesé kell válnia, és ezáltal biztosítania kell az éghajlatváltozás enyhítésére és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló hatékony fellépésekhez szükséges folyamatos adatárnyalást;

2020. január 15., szerda

98. kiemeli a technológiai transzfer megerősítésének, valamint tudásmegosztás fontosságát az éghajlatváltozás mérséklése, az alkalmazkodás, a biológiai sokféleség védelme és helyreállítása, valamint az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és kibocsátásmentes technológiák terén, beleértve az adatgyűjtés fontosságát az európai zöld megállapodás célkitűzései megvalósításának támogatására; kitart a piaci bevezetés támogatásának fontossága mellett, ami kulcsfontosságú hajtóereje annak, hogy az EU jelentős tudástőkéjét innovációkká lehessen alakítani; úgy véli, hogy az európai zöld megállapodás lehetőséget kínál a különböző érintett ágazatok közötti kapcsolatok kialakítására is, amelyeknek szimbiotikus előnyökkel kell járniuk; úgy véli ezzel összefüggésben, hogy a biogazdaság a körforgásos gazdaságot kiegészítve lehetőséget ad a különböző ágazatokban ilyen szimbiotikus előnyök megerősítésére;

99. megismétli, hogy az uniós szakpolitikáknak támogatniuk kell a tudományos kiválóságot és a részvételen alapuló tudományt, meg kell erősíteniük a tudományos körök és az ipar közötti együttműködést, elő kell mozdítaniuk az innovációt és a tényeken alapuló politikai döntéshozatalt, ugyanakkor elő kell mozdítaniuk a nemzetközi együttműködést ezen a területen, beleértve a bevált gyakorlatok cseréjének megkönnyítését a munkavállalók, a tanárok és a fiatalok számára az ökológiai átalakuláshoz kapcsolódó új szakmákban szükséges készségek megerősítése érdekében; üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy a zöld gazdaságban való foglalkoztathatóság javítása érdekében frissíti az új készségfejlesztési programot és az ifjúsági garanciát, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy fektessenek be az oktatási és képzési rendszerekbe, beleértve a szakképzéssel kapcsolatos tevékenységeket is; úgy véli, hogy ez összhangban van a közlemény arra irányuló célkitűzésével, hogy az Erasmus+ (2021–2027) programban elő kell mozdítani a „zöld mobilitást”;

„Ne okozz kárt!” – a fenntarthatóság szempontjainak érvényesítése valamennyi uniós szakpolitikában

100. üdvözli a „Ne okozz kárt!” elv gondolatát, illetve a Bizottság annak biztosítására irányuló kötelezettségvállalását, hogy valamennyi uniós fellépés segítse az Uniót a fenntartható jövő és a méltányos átalakulás elérésében, beleértve a zöld költségvetési eszközök használatát is, valamint hogy ennek megfelelően aktualizálja a minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásokat; koherens megközelítést sürget a Párizsi Megállapodás, a Biológiai Sokféleség Egyezmény és a 2030-ig tartó időszakokra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend végrehajtása tekintetében a belső és külső politikákban egyaránt; sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat a jelenlegi és jövőbeli tagállami környezetvédelmi és éghajlat-politikai jogszabályok teljes körű és helyes végrehajtásában, és biztosítsa, hogy a szabályok be nem tartása következményekkel járjon;

101. kiemeli az elővigyázatosság és a „ne okozz kárt” elvének alapvető fontosságát az összes szakpolitikai területre irányuló uniós fellépés vezérelveként, a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a szakpolitikai koherencia elvét; meggyőződése, hogy az egészség és a környezet védelme érdekében az elővigyázatosság elvének kell az európai zöld megállapodás keretében tett valamennyi fellépés alapjául szolgálnia; kitart amellett, hogy az EU-nak a „szennyező fizet” elvet kell alkalmaznia az éghajlati és környezeti kihívásokat kezelő méltányos és összehangolt intézkedésekre irányuló javaslatok előterjesztésekor;

102. hangsúlyozza, hogy minden jövőbeli jogalkotási javaslatot olyan átfogó hatásvizsgálatokra kell alapozni, amelyek azonosítják a különböző lehetőségek társadalmi-gazdasági, környezeti és egészségügyi hatásokat, beleértve az összes éghajlati és környezeti hatást, a fellépés elmaradásának költségeit, valamint az uniós vállalkozások, köztük a kkv-k nemzetközi versenyképességére gyakorolt hatásokat, továbbá a kibocsátás elkerülésének szükségességét, a különböző tagállamokra, régiókra és ágazatokra gyakorolt hatásokat, a foglalkoztatásra és a hosszú távú beruházások biztonságára gyakorolt hatásokat; hangsúlyozza, hogy be kell mutatni a nyilvánosság számára az egyes javaslatok előnyeit, ugyanakkor biztosítani kell a szakpolitikai koherenciát az ÜHG-kibocsátás csökkentésére és a globális felmelegedés 1,5 °C-ra való korlátozására vonatkozó célkitűzésekkel, és biztosítani kell, hogy azok ne járuljanak hozzá a biológiai sokféleség csökkenéséhez; üdvözli, hogy az összes jogalkotási javaslatot és felhatalmazáson alapuló jogi aktust kísérő indoklás tartalmazni fog egy külön szakaszt, amely kifejti, hogy az egyes kezdeményezések hogyan tartják tiszteletben a „ne okozz kárt” elvet; kéri, hogy ezt terjesszék ki a végrehajtási jogi aktusokra és az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás alá tartozó intézkedésekre is;

103. ismételten hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú az uniós polgárok igazságszolgáltatáshoz és dokumentumokhoz való, az Aarhusi Egyezményben rögzített tényleges hozzáféréseinek biztosítása; szorgalmazza ezért, hogy a Bizottság biztosítsa az egyezmény EU általi betartását, és üdvözli, hogy a Bizottság fontolgatja az aarhusi rendelet felülvizsgálatát;

2020. január 15., szerda

104. kéri a Bizottságot, hogy a Parlament „Éves stratégiai jelentés a fenntartható fejlődési célok végrehajtásáról és teljesítéséről” című 2019. március 14-i állásfoglalásában⁽⁵⁾ megfogalmazott kérésének megfelelően valósítsa meg a „Fenntartható Európa 2030-ra” című vitaanyag első forgatókönyvét, amely többek között megköveteli a „fenntarthatóság primátusa” elv beépítését az EU és a tagállamok minőségi jogalkotási programjaiba;

105. hangsúlyozza, hogy a nyolcadik környezetvédelmi cselekvési programnak tükröznie kell az európai zöld megállapodásban megfogalmazott törekvéseket, és annak teljes mértékben összhangban kell állnia a fenntartható fejlesztési célokkal, és elő kell mozdítania azok végrehajtását;

106. kiemeli az uniós fogyasztás Unión kívüli országokban tett jelentős éghajlati és környezeti lábnyomát; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki célt az uniós fogyasztás és termelés globális lábnyomának csökkentésére, tekintettel Föld bolygónk tűrőképességének hatáira; e tekintetben üdvözi a Bizottság azon szándékát, hogy a körforgásos gazdaság előnyeinek belföldi és globális fokozása érdekében támogassa a fenntartható ellátási láncokat;

Az EU mint globális vezető

107. hangsúlyozza, hogy a világ legnagyobb egységes piacaként az EU meghatározhatja a globális értékláncokban alkalmazandó normákat, és úgy véli, hogy az EU-nak a „zöld diplomácia” és az „éghajlati diplomácia” alapján meg kell erősítenie politikai fellépését; úgy véli, hogy az EU-nak vitára kell ösztönöznie más országokban az éghajlatváltozással kapcsolatos ambícióik növelése érdekében, és fokoznia kell a fenntartható növekedésre vonatkozó új normák meghatározására irányuló törekvéseit, gazdasági súlyát pedig olyan nemzetközi normák kialakítására kell latba vetnie, amelyek legalább összhangban vannak az EU környezetvédelmi és éghajlati kapcsolatos ambícióival; hangsúlyozza, hogy az EU-nak a világon mindenhol szerepet kell játszania a méltányos és rendezett átmenet biztosításában, különösen a fosszilis tüzelőanyagoktól nagymértékben függő régiókban;

108. üdvözi a globális éghajlati mozgalmakat, például a „Fridays for Future” mozgalmat, amelyek előtérbe helyezik a klímaválságot a nyilvános vitában és a köztudatban;

109. az európai zöld megállapodásban lehetőséget lát az európai nyilvános vita újraélesztésére; hangsúlyozza a polgároknak, nemzeti és regionális parlamenteknek, a civil társadalomnak és az érdekelt feleknek, például nem kormányzati szervezeteknek, szakszervezeteknek és vállalkozásoknak az európai zöld megállapodás kidolgozásába és végrehajtásába való bevonása fontosságát;

110. hangsúlyozza, hogy a kereskedelem a fenntartható fejlődés előmozdításának és az éghajlatváltozás elleni küzdelem elősegítésének fontos eszköze lehet; úgy véli, hogy az európai zöld megállapodásnak biztosítania kell, hogy valamennyi nemzetközi kereskedelmi és beruházási megállapodás tartalmazzon a fenntartható fejlődésről szóló határozott, kötelező erejű és végrehajtható fejezeteket, többek között az éghajlatra és a környezetre vonatkozóan, amelyek teljes mértékben megfelelnek a nemzetközi kötelezettségvállalásoknak és különösen a Párizsi Megállapodásnak, továbbá összeegyeztethetők a WTO szabályaival; üdvözi a Bizottság annak biztosítására irányuló szándékát, hogy a Párizsi Megállapodás valamennyi jövőbeli kereskedelmi és beruházási megállapodásnak alapvető eleme legyen, és hogy az európai piacon forgalomba hozott valamennyi vegyi anyag, anyag, élelmiszer és egyéb termék teljes mértékben megfeleljen a vonatkozó uniós szabályozásnak és szabványoknak;

111. úgy véli, hogy az, hogy a madridi COP25 nem tudott konszenzusra jutni az éghajlatváltozással kapcsolatos globális ambíciók magasabb szintre emeléséről, továbbá az Egyesült Államoknak a Párizsi Megállapodásból való kivonulása kiemeli, hogy egyre nagyobb szükség van arra, hogy az EU vezető szerepet töltsön be a nemzetközi szinten, és szükségessé teszi, hogy az EU fokozza klíma- és környezetvédelmi diplomáciáját és erősítse kétoldalú kapcsolatait a partnerországokkal, különösen a Glasgow-ban megrendezésre kerülő COP26 és a kínai Kunmingben megrendezésre kerülő COP15 előtt; úgy véli, hogy a COP26 döntő fontosságú pillanat lesz, amely aláírja vagy megerősíti a Párizsi Megállapodás integritását;

112. üdvözi a klímadiplomáciára helyezett hangsúlyt, és kitart amellett, hogy az eredmények elérése érdekében az EU-nak egységesen kell fellépnie, a fejlődést szolgáló szakpolitikai koherencia elvével összhangban biztosítania kell a következetességet és a koherenciát valamennyi szakpolitikája között, és az uniós klíma- és környezetdiplomáciát holisztikus módon kell megközelítenie azáltal, hogy kapcsolódási pontokat hoz létre az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség védelme, a fenntartható fejlődés, a mezőgazdaság, a konfliktusok rendezése és a biztonság, a migráció, az emberi jogok és a humanitárius és nemekkel kapcsolatos megfontolások között; hangsúlyozza, hogy az EU valamennyi külső tevékenységének „zöld átvilágításon” kell átesnie;

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0220.

2020. január 15., szerda

113. felhívja a Bizottságot, hogy azon erőfeszítései keretében, hogy az EU az éghajlatváltozással és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos nemzetközi tárgyalásokon vezető szerepet tudjon vállalni, dolgozzon ki konkrét cselekvési tervet a COP25 konferencián elfogadott, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, megújított 5 éves cselekvési tervben (megerősített limai munkaprogram) foglalt kötelezettségvállalások teljesítése érdekében, mozdítsa elő a nemek közötti egyenlőséget az UNFCCC-folyamatban, és nevezzen ki egy megfelelő költségvetési forrásokkal rendelkező, állandó uniós, a nemek közötti egyenlőséggel és az éghajlatváltozással foglalkozó kapcsolattartó pontot, amelynek feladata a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő éghajlat-politikai fellépés európai uniós és globális végrehajtása és nyomon követése;

114. emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás aláássa a fejlődés és a szegénység csökkentése terén elért haladást, és 2030-ig emberek millióit kényszerítheti rendkívüli szegénységbe; ragaszkodik ezért ahhoz, hogy az európai zöld megállapodás és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend végrehajtása szorosan kapcsolódjon egymáshoz;

115. ismét hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell az éghajlatváltozásnak a fejlődő országok hosszú távú gazdasági fejlődését érintő drámai következményeivel, különösen a legkevésbé fejlett országokban és a fejlődő kis szigetállamokban; úgy véli, hogy a nagy szén-dioxid-kibocsátó államoknak, például az EU tagállamainak erkölcsi kötelességük segíteni a fejlődő országokat az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban; úgy véli, hogy az EU és a fejlődő országok közötti együttműködésbe testre szabott és a szükségleteken alapuló megközelítés keretében, alapvető elemként be kell építeni az éghajlat-politikai stratégiákat, biztosítva a helyi és regionális érdekelt felek, köztük kormányok, a magánszektor és a civil társadalom bevonását, és a partnerországok nemzeti terveikhez és éghajlat-politikai stratégiáikhoz igazodva;

116. hangsúlyozza, hogy az EU-nak további pénzügyi és technikai segítséget kell nyújtania a fejlődő országoknak a zöld gazdaságra való áttéréshez; különösen arra kéri az EU-t, hogy fokozza a fejlődő országoknak, különösen a legkevésbé fejlett országoknak, a fejlődő kis szigetállamoknak és a sérülékeny országoknak nyújtott éghajlat-politikai finanszírozást, és kezelje prioritásként a rezilienciaépítésre, az innovációra, az alkalmazkodásra és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákra, valamint az éghajlatbarát és ellenálló infrastruktúrára irányuló beruházásokat a természeti katasztrófák egyre intenzívebbé válására való válaszadás érdekében; úgy véli, hogy további erőfeszítésekre van szükség a tudásmegosztás, a kapacitásépítés és a fejlődő országokba irányuló technológiaátadás terén;

117. hangsúlyozza, hogy az Afrikára vonatkozó átfogó stratégia és a jövőbeli AKCS-EU partnerségi megállapodás egyedülálló lehetőségeket kínál az európai zöld megállapodás külső vonatkozásainak megvalósítására, az EU és a fejlődő országok közötti éghajlat-változási és környezetvédelmi partnerség felülvizsgálatára, valamint az uniós politikák összehangolására a legutóbbi nemzetközi kötelezettségvállalásokkal;

118. támogatja a Bizottság azon törekvését, hogy véget kell vetni a hulladékforrások uniós exportjának, és világszerte erősíteni kell a körforgásos gazdaságot; felhív az egyszer használatos műanyagokra vonatkozó globális tilalom bevezetésére;

119. felhívja a Bizottságot, hogy kezdeményezzen nemzetközi megállapodást az antimikrobiális rezisztencia terjedése és a fertőző betegségek terjedése elleni küzdelem érdekében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a gyógyszerhiány kockázatának megfelelő kezelésére;

o

o o

120. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.